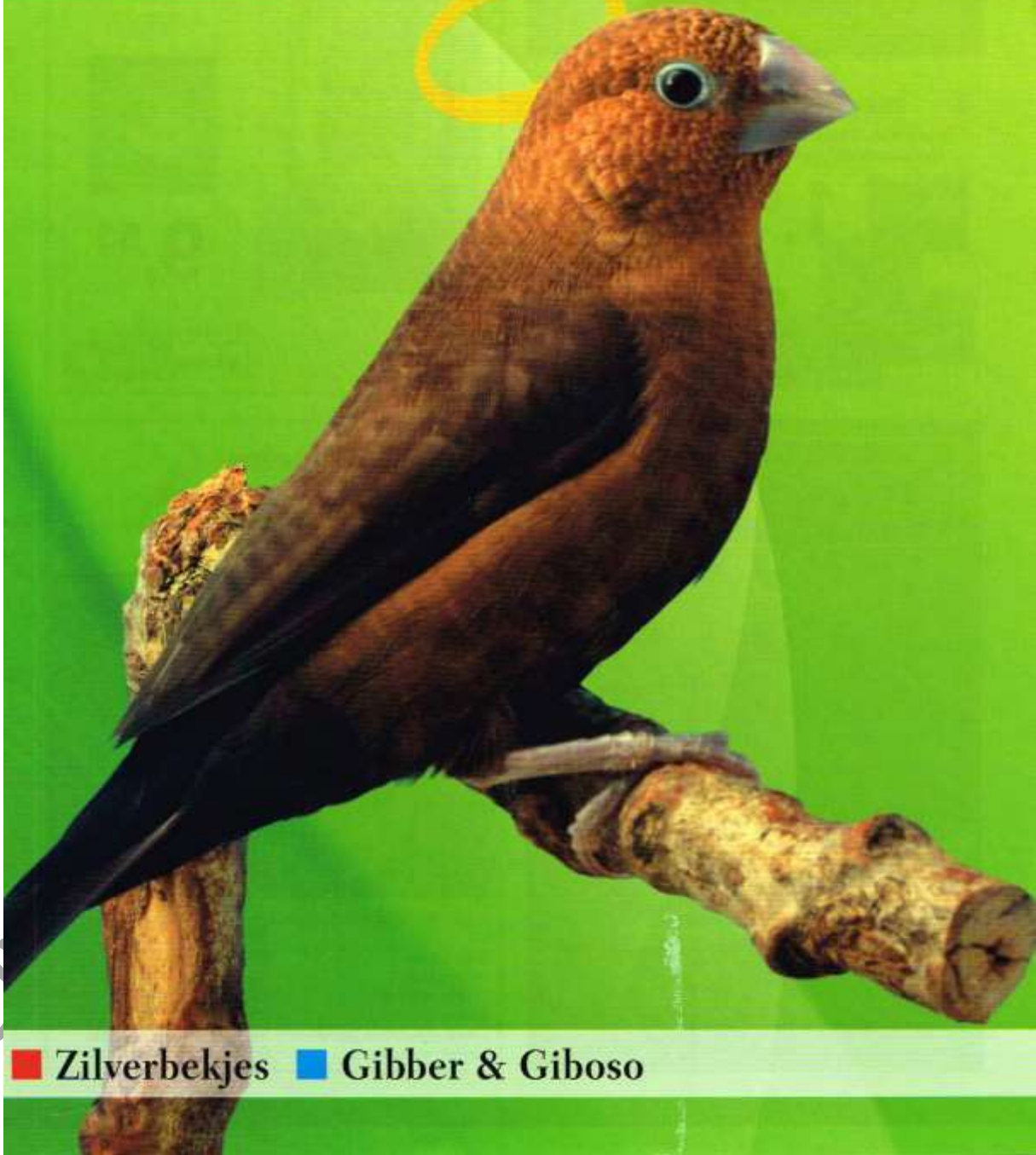

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze **V**o**o**el**s**

nummer 6 - juni 2015

■ Zilverbekjes ■ Gibber & Giboso

Vierkant achter kwaliteit in dierenverblijven
www.volierebouw.com

Nieuwe sleutelhangers
Zebra-vink opaal, Blauwe Bengalus, Groenling, Goudparkiet, Rijstvogel en Rode Kardinaal.

1,05 / stuk
excl. verzendkosten

Bestel nu via
shop.nbv.nl

Onmisbaar in uw volière

Weerstation

Met o.a. de functies: klok, datum, dagaanduiding, thermometer en hygrometer. Inclusief 2 AA batterijen.

Vaderdag Tip

9,50

Bestel nu via
shop.nbv.nl

"Slimme vogels komen naar **BirdShop Eindhoven**"

1000m² winkel met alles op het gebied van vogels;

- Specialist in Italiaanse draadkooien
- Vogel in- en verkoop
- Vakmanschap en "MAATWERK" in volièrebouw!
- Een greep uit ons assortiment;
 - KOOIEN • VOERRES • VOLIERE-CHENEBOLLEN • VOEGVOEDERS • VITAMINES
 - BODMIDDELDROEG • KWEEKARTIKELIEN • DRINKPLEKES • SUPPLEMENTEN
 - KLEURSTOFFEN • ONDOERHOUD • VOERBAKES • PAPESAAIEN • KIPPEN • ETC.

Ook alles voor: • HONDEN • KATTEN • KNAGDIEREN • VISSEN • DUIVEN

Op bezek naar: www.birdshopeindhoven.nl

Onze winkel:
Hastelweg 79A | 5616 HK Eindhoven | T: 06 - 54 66 1400
www.birdshopeindhoven.nl | info@birdshopeindhoven.nl

Onze openingstijden:
Maandag t/m vrijdag 11:00 t/m 20:00 | Zaterdag 09:00 t/m 17:00

Gehu Kooien

vraag documentatie aan bij:

Gehu kooien Transportweg 9 7442 CT Nijverdal Telefoon 0548-616187 E-mail: gehukooien@gmail.com Internet: www.gehu.nl	Vertegenwoordiger België Vogelcentrum Huysmans Turnhoutsebaan 195A 2480 Dessel Telefoon: 0032(0)14-378140 GSM: 0032(0)475-554981
--	---

- 04** Rood lipochroom **07** Door de ogen van de keurmeester: het zilverbekje **10** Column voorzitter **11** Pleegzorg door kwartels
- 12** Hoe moet een vogel er uitzien? **14** De Gibber Italicus en Giboso Español **17** Vogels om ons heen: de fitis **18** Melanie: vogels houden zonder lidmaatschap **20** Afdelingsprofiel: De Edalzanger uit Aardenburg **23** Column keurmeester **24** Bijzondere broedgedrag van de scholekster **25** Op bezoek in Zuid-Afrika: ara-kweker Alfred Whitlock **29** Donkerbuik zilverbekjes **31** Bondsmededelingen **33** NBvV info **34** Kalenderartikel: de zwarte sijs

Two vourpagina: Een donkerbuik zilverbekje. Behorende bij het artikel dat op de mogelijke problematiek van steeds donkerder wordende vogels ingaat. In dit nummer vindt u veel over het zilverbekje, want er is tevens een artikel over de wijze van keuren van deze populaire vogel. **Foto:** Henk de Vos

NBvV

Vitgever: Onze Vogels is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt voorgelezen aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdelingsvereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 38,- per jaar (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). **Abonnementsprijs:** Nederland € 28,- (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 30,-. Priority-

post naar alle andere landen € 92,-. Verspreid lid buitenland: bovengenoemde bedragen met € 10,00 verbogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december. **Adres:** NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, tel. 0164-235007, e-mail: info@nbv.nl, website: www.nbv.nl **Bankrekeningen:** AIBN/AMBO bank, IBAN: NL55AIBN0468959262 (BIC: AIBNAN2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers. De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824. **Redactie:** Pieter van den Hooven (roepen), Jan de Bruijne (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wal (gouturkanaries), Theo van Kollenburg (kleurkanaries), Piet Oudeoedlinden (eindredactie en kromstavels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Hans van der Ström (redactiecoördinatie en jeugd). **Tekstcorrectie:** Loek Berina. **Redactieadres:** Bonds bureau NBvV t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 e-mail: huuw@denstroom.nl **Zakelijke advertenties:** Tarieven en deadlines voor

zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het busnummer te Bergen op Zoom. **Verantwoordelijkheid:** De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opemen van advertenties. De adverteerders zijn verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. **Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.** **Vereniging:** Afd Koelmaan, X-media Solutions, Doetinchem **Druk:** Smitdrukker Mijst B.V., Doetinchem Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand. **Betaling lidmaatschap:** Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Verspreide leden kunnen hun lidmaatschap (telefonisch) per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

colofon

Rood lipochroom

Dat de rode kanarie een enorme populariteit geniet mag duidelijk zijn wat ook blijkt uit de vele inzendingen op tentoonstellingen. Tijdens de laatst gehouden Bondsshow Vogel 2015, bedroeg het aantal inzendingen van rood lipochroom maar liefst 455 vogels in intensief, schimmel, ivoor en mozaïeken, een show op zich.

Tekst: THEO VAN KOLLENBURG | Foto's: THEO VAN KOLLENBURG / PICT ONKOROLLINDIA

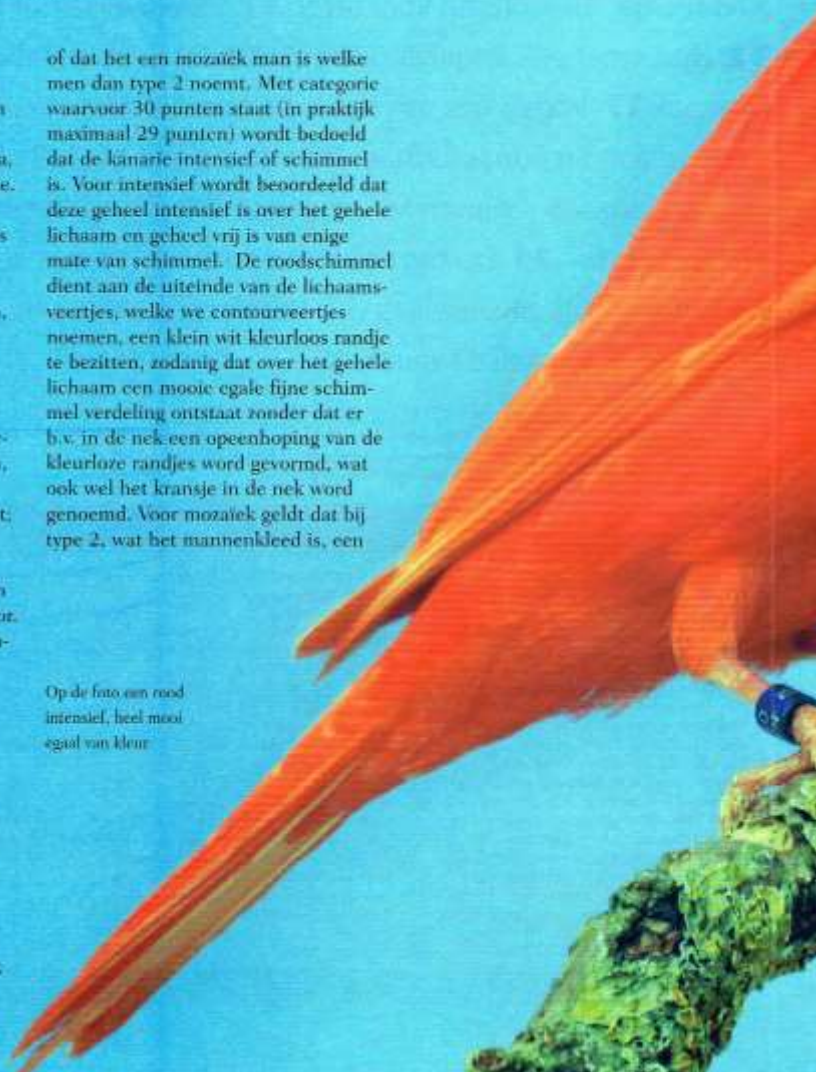
De rode kleur bij de kleurkanaries is geen kanarie-eigen kleur, maar is tot stand gekomen door het bastaarderen met de kapoetsensijs, met de mooie Latijnse benaming: *Spinus Cucullata*, familie van de vinkachtige *Fringillidae*. Door kruisingen met dit kleine 9,5 centimeter metende Zuid-Amerikaans vogeltje en het geduldig afwachten van kwekers tot enkele mannelijke bastaardjes vruchtbaar bleken te zijn, om ze vervolgens wederom aan een kleurkanarie te paren. Zo heeft men de rode kleur weten in te brengen. Dat ook de mozaïefactor aan deze bastaardering kan worden toegeschreven is niet voor iedereen een gegeven, hierover zijn de meningen wat meer verdeeld. In de landen van herkomst, Colombia en Venezuela, is de wildstand van de kapoetsensijs erg triest te noemen. Slechts enkele honderden vogels komen hier nog in het wild voor. Gelukkig is de uitvoer van deze prachtige vogels verboden wat mogelijk de wildstand doet verbeteren.

Keurbriefje

Voor de beoordeling op het keurbriefje worden de rood lipochroom kanaries gekeurd in keurschaal twee, wat inhoudt dat er 52 kleurpunten gegeven kunnen worden, verdeeld in twee onderdelen: categorie en/of type en lipochroom. Type wordt alleen gebruikt bij mozaïeken. Men geeft hiermee aan of het een mozaïek pop is welke men dan type 1 noemt

of dat het een mozaïek man is welke men dan type 2 noemt. Met categorie waarvoor 30 punten staat (in praktijk maximaal 29 punten) wordt bedoeld dat de kanarie intensief of schimmel is. Voor intensief wordt beoordeeld dat deze geheel intensief is over het gehele lichaam en geheel vrij is van enige mate van schimmel. De roodschimmel dient aan de uiteinde van de lichaamsveertjes, welke we contourveertjes noemen, een klein wit kleurloos randje te bezitten, zodanig dat over het gehele lichaam een mooie egale fijne schimmel verdeling ontstaat zonder dat er b.v. in de nek een opeenhoping van de kleurloze randjes wordt gevormd, wat ook wel het kransje in de nek wordt genoemd. Voor mozaïek geldt dat bij type 2, wat het mannenkleed is, een

Op de foto een rood intensief, heel mooi egale van kleur

De foto toont een kopdetail van een perfect masker van een rood (voor) mozaïek.

mooi egaal masker ontstaat wat tot achter het oog reikt en rond van vorm moet zijn. De borstvlak dient bij type 2 als het ware een driehoek te zijn met de punt naar beneden, zodanig dat de flanken vrij blijven van enige kleur en de borstvlak gescheiden blijft van het masker door een kleurloos handje. De schouders zijn bij beide types (geslachten) gelijk van kleur. Type 1 (de pop) heeft een oogstreepje dat zich achter het oogje dient te bevinden en ongeveer een halve centimeter lang dient te zijn. De borst is bij type 1 minder gekleurd, de borstvlak dient ongeveer de grote te zijn van een tien euro muntstuk, aanmerkelijk kleiner dus dan bij type 2.

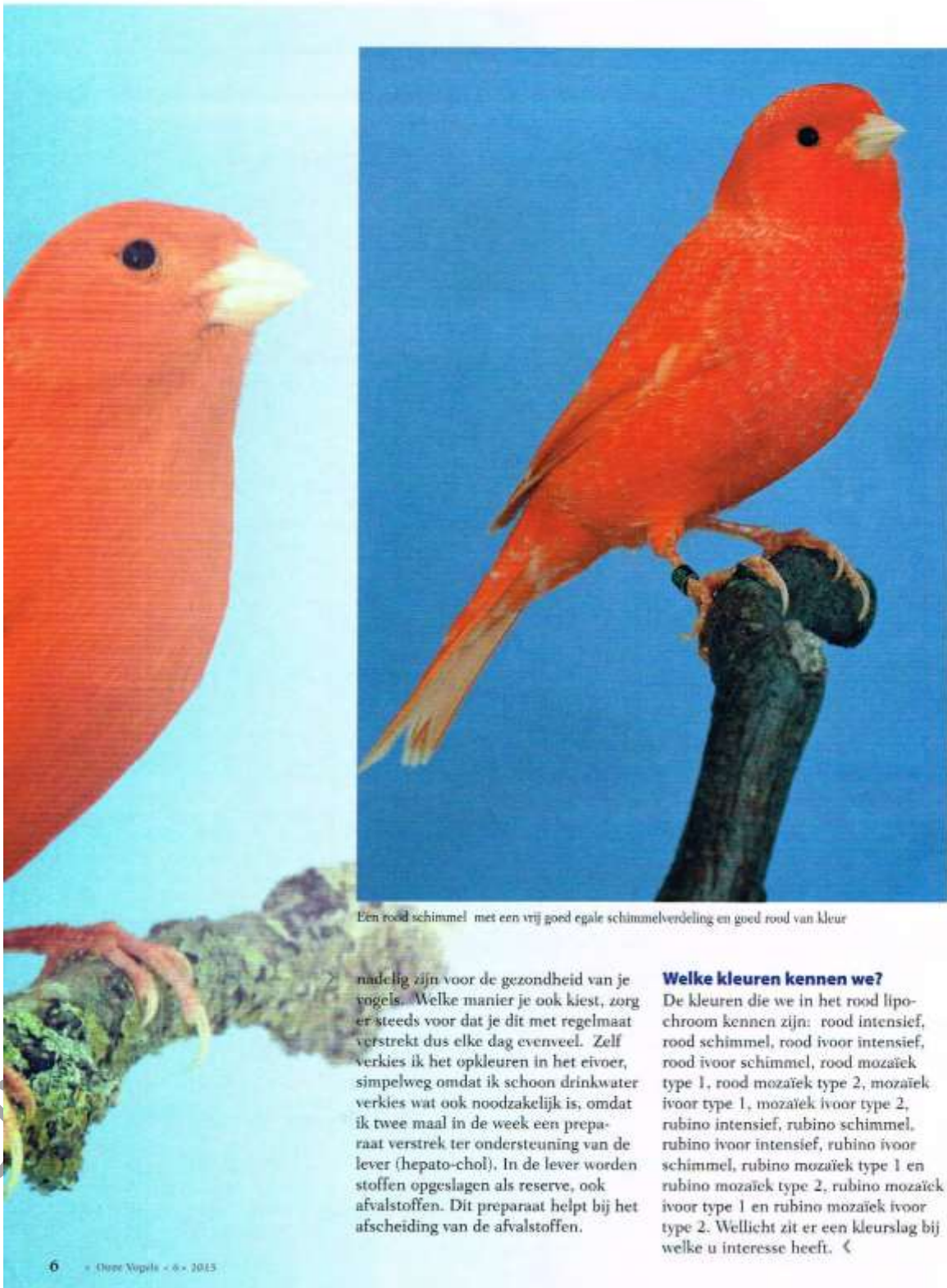
Vetstof

Vetstof is de oude benaming welke we voorheen voor deze vogels gebruikten. Nu noemen we deze lipochroom. De naam vetstof-kleur is ontstaan nadat bleek dat de lipochroomkleur van de kanarie wordt gevormd door afzetting van de kleuren geel of rood in kleine vetdruppeltjes in de bevedering. Later bleek dat we door middel van de voeding deze kleur kunnen beïnvloeden. In de rubriek lipochroom op het keurbriefje wordt de kleur en kleurdiepte

van rood beoordeeld, dit moet vol van kleur zijn en geheel egaal van kleur over de gehele vogel verdeeld zijn. De mozaïeken uitgezonderd, deze bezitten vier gekleurde veevelden, de rest van de bevedering moet krijtwit zijn.

Opkleuren

Het opkleuren of opvoeren van rode vogels is een serieuze aangelegenheid en dient met zorg te gebeuren. De (met respect) oudere kwekers van rode lipochroom vogels herinneren zich misschien nog de tijd dat het opvoeren nog met worteltjes plaats vond. Deze tijd ligt inmiddels ver achter ons. Nu vindt het opkleuren plaats middels allerlei in de handel verkrijgbare geconcentreerde kleurstoffen van intensief canthaxanthine tot carophyl. Welk middel men ook kiest, steeds moet vermeld worden dat dit met de meeste zorg dient te gebeuren. Er zijn kwekers die kiezen voor het verstrekken van kleurstoffen in het water en ander kiest voor het verstrekken in het eivoer er zijn er zelfs die kiezen voor beide, en in het water en in het eivoer. Een kanttekening moet ik hier wel bij plaatsen, als men kiest voor het geven van kleurstoffen in het water zorg er dan voor dat je kleurstof gebruikt die volledig oplost en geen bezinksel veroorzaakt in het water. Gebruikt men kleurstof die wel bezinksel geeft in het water bedenk dan dat je de vogels blootstelt aan het gevaar dat je ze een te grote dosis stoffen laat opnemen die

Een rood schimmel met een vrij goed egale schimmelverdeling en goed rood van kleur

nadelig zijn voor de gezondheid van je vogels. Welke manier je ook kiest, zorg er steeds voor dat je dit met regelmaat verstrekt dus elke dag evenveel. Zelf verkies ik het opkleuren in het eivoer, simpelweg omdat ik schoon drinkwater verkies wat ook noodzakelijk is, omdat ik twee maal in de week een preparaat verstrek ter ondersteuning van de lever (hepato-chol). In de lever worden stoffen opgeslagen als reserve, ook afvalstoffen. Dit preparaat helpt bij het afscheiding van de afvalstoffen.

Welke kleuren kennen we?

De kleuren die we in het rood lipochroom kennen zijn: rood intensief, rood schimmel, rood ivoer intensief, rood ivoer schimmel, rood mozaïek type 1, rood mozaïek type 2, mozaïek ivoer type 1, mozaïek ivoer type 2, rubino intensief, rubino schimmel, rubino ivoer intensief, rubino ivoer schimmel, rubino mozaïek type 1 en rubino mozaïek type 2, mozaïek ivoer type 1 en rubino mozaïek ivoer type 2. Wellicht zit er een kleurslag bij welke u interesse heeft. <

KEURLIJST TROPISCHE VOGELS, EUROPESE-
CULTUURVOGELS EN HYBRIDEN

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

NBvV
2012

Inzender: _____

Bemerkingen: _____

Kleursoort: _____

man pop

Gekeurd volgens Schaal nr.		Ring nr.				
Schaal 1	2	Koci nr.				
30	30	Formaat, model, houding en conditie				
10	10	Poten en snavel				
5	5	Bevedering				
20	55	Kleurregelmatigheid en kleurdiepte				
35	-	Kop-, vleugel-, staart-, en lichaamstekening				
Totaal						
			Eenheidspunten			
			Totaal Generaal			

Behaalde prijs: _____

Datum: _____

Veranderingen maken deze keurlijst ongeldig
De keurmeester:

Door de ogen van de keurmeester:

Zilverbekje

Deze keer gaan we het weer hebben over een bekende verschijning op de tentoonstellingen. Op bijna iedere tentoonstelling komen we namelijk het zilverbekje wel tegen. Vaak is dat de wildkleur maar we zien ook al steeds meer andere kleuren komen. Er zijn op dit moment al de nodige mutaties en mutatiecombinaties in deze soort. In de toekomst zullen er misschien nog wel bij komen omdat er toch een groep liefhebbers is die zich speciaal met de nieuwe kleuren bezig houdt. Voor veel liefhebbers is het een vogel die ze erbij hebben in de volière. Daar is het een dankbare vogel die bij een goede verzorging zeker tot broeden zal komen en voor de nakomelingen zal zorgen.

Tekst: TON KOENEN | Foto: PIET ONDERDELINDEN

>

› Zoals gebruikelijk in deze serie, gaan we kijken naar de nakweek om te zien aan wat voor eisen deze moet voldoen en hoe de keurmeester er naar kijkt tijdens een keuring.

In deze aflevering zullen we ons beperken tot de wildkleur, mogelijk dat we de mutaties eens in een ander artikel kunnen bespreken. De wildkleur is bij de meeste liefhebbers bekend, maar voor degene die hem niet kennen toch even een korte beschrijving.

Het zilverbekje is een kleine stevige vogel met een hoofdzakelijk beige bruine kleur. Deze kleur komen we tegen op het rugdek en op de borst en in de flanken. De buikkleur van deze vogel is crème. De snavelkleur is beige bruin met een blauwe waas. De vogels worden gekeurd in de universeelkooi. Ze worden gekeurd in de schaal 1 van het bekende gele standaard tropenbriefje met de bekende vijf rubrieken.

Rubriek 1

De eerste rubriek waar gekeken wordt naar het formaat, model, houding en conditie, is gelijk een van de belangrijke rubrieken voor deze vogelsoort. Dit komt omdat deze soort weinig foutbronnen heeft, zoals dat zo mooi in de standaard eisen staat. Dit betekent niet meer en niet minder dan dat er weinig punten zijn die fouten kunnen vertonen. Vergelijk het zilverbekje eens met een gouldamadine en men ziet gelijk een vogel waar veel foutbronnen aan zitten. Doordat, zoals gezegd, het zilverbekje weinig foutbronnen heeft, wordt de conditie van deze vogel gelijk een heel belangrijk onderdeel bij de keuring. Eigenlijk wil dit niet meer zeggen dan dat de vogel in topconditie moet zijn om voor een

hoge score in aanmerking te komen. Eigenlijk gaat dit voor alle vogels op. Vogels die naar een keuring gebracht worden, moeten een goede conditie hebben anders kunnen ze het schudden. Ze komen dan niet voor een hoge score en dus niet voor de prijzen in aanmerking. Vogels die niet goed in conditie zijn, horen niet op een keuring

thuis, maar die moeten bij u thuis in het hok zitten zodat u er meer aandacht aan kunt besteden om zodoende de conditie van de vogel te verbeteren.

Het formaat van het zilverbekje is 11,5 cm, gemeten van de punt van de snavel tot de punt van de staart, zoals dat gebruikelijk is in de vogelsport. Het model van de vogel moet stevig zijn. Dit wil niet zeggen dat de vogel vet moet zijn. De vogel moet gewoon een robuuste indruk geven als deze op de stok zit. De vogel moet een voldoende brede borst hebben en de borstlijn moet een gebogen lijn hebben tot aan de poten. De onderdelen van de vogel moeten met elkaar in overeenstemming zijn. Simpel gezegd moet de vogel in verhouding kloppen.

Dus een stevige vogel met een stevige kop erop en niet een klein kopje dus. Dit laatste doet dan namelijk afbreuk aan het geheel. Een

scherpe borst of een uitgezakt achterwerk is natuurlijk ook storend en dat zal zeker aftrekpunten geven bij de keuring. Ik moet zeggen dat het merendeel van de ingezonden vogels voldoet aan de eisen die de standaard op dit punt stelt.

Rubriek 2

In de tweede rubriek op het keurbriefje wordt gekeken naar de poten en de snavel. De snavel moet in verhouding staan tot de rest van het lichaam en deze moet glad zijn en natuurlijk moeten de boven- en de ondersnavel goed op elkaar sluiten. De kleur van de snavel wordt in deze rubriek niet beoordeeld, deze wordt beoordeeld bij de kleur van de vogel. Bij de poten wordt gekeken of deze de goede stand hebben, goed om de stok sluiten en of ze gaaf zijn. Natuurlijk wordt er ook gekeken of alle nagels nog aan de teen-tjes zitten. Als de inzender serieus met zijn hobby bezig is dan komen in deze rubriek bijna geen fouten voor. Ruwe poten en snavel zijn door de liefhebber ook te zien en die kan er iets aan doen zoals ik dat in eerdere artikelen heb aangegeven. Weet je het nog? Babyolie kan wonderen doen met de snavel en de poten.

Rubriek 3

In de derde rubriek wordt gekeken naar de bevedering. Eigenlijk is deze

rubriek nauw verbonden met de conditie van de vogel, waar we in rubriek 1 naar kijken. Vogels die niet goed in conditie zijn, zullen namelijk nooit de bevedering strak langs het lichaam dragen. Altijd is er wel ergens een gedeelte te vinden waar de bevedering los gedragen wordt. Gaan we bevedering missen dan kan dit ook weer doorverken naar de kleurbeoordeling of de beoordeling van de tekening van de vogel. Het is aan de keurmeester om te kijken waar

hij het accent legt bij de vogel die hij voor hem op tafel heeft staan. Laat een vogel een fout zien in de bevedering, dan is het niet de bedoeling dat we daarvoor straffen bij conditie en bij bevedering en bij kleur. Hierdoor zou een vogel driemaal gestraft worden en dat is niet de bedoeling. Laat de vogel een heel ernstige fout zien die bestraft zou moeten worden met 2 minpunten, dan is het wel mogelijk om dit bij twee rubrieken te doen.

Rubriek 4

De vierde rubriek, kleur en kleuregaliteit, is zoals altijd een belangrijke rubriek. De kleur van de vogel heb ik hierboven al in grote lijnen omschreven en daar komen nog wel eens wat fouten bij voor. Een kleurfout is als de vogel onder de snavel wat tekening laat zien. Dit is niet de bedoeling omdat de borstkleur zo egaal mogelijk beige bruin moet zijn. Deze dient dus ook niet vlekkelig te zijn. Zoals gezegd dient de buikkleur crème te zijn en zo egaal mogelijk. Ook hier zien we nog wel eens een vlekkelige kleur. In de flanken kan het voorkomen dat de ondergrondkleur welke tussen de flanktekening zichtbaar is, te donker is. Ook dit is een kleurfout en die komt nogal eens voor bij wildkleur vogels die uit de donkerbuiklijn komen. Verder zien we afwijkingen in de snavelkleur en die worden ook bij de rubriek kleur bestraft. We zien namelijk snavelkleuren die roze beginnen te worden, of ze worden erg blauw of donker van kleur. Dat is allemaal niet goed omdat de kleur van de snavel

beige bruin met een blauwe waas moet zijn. Ideaal is als de kleurdiepte van de snavel overeenkomt met de kleurdiepte van de schedel. Het rugdek van deze vogel moet een grijze waas laten zien, maar dit is niet altijd het geval.

Rubriek 5

De vijfde en laatste rubriek op het keurbriefje gaat over de tekening. De tekening is te vinden op de kop, waar

een hamerslag tekening te zien moet zijn.

Het rugdek dient ook tekening te laten zien en wel dwars-tekening in de armpennen. Deze pennen moeten ook een licht uitcende aan de veer hebben. Verder dient de flanktekening sprekend aanwezig te zijn. De bestreping van deze tekening loopt dwars, dus van de vleugel naar beneden. Deze tekening moet strak zijn, voldoende diep van kleur en de ondergrondkleur, dus de kleur tussen de bruine strepen, moet niet te donker zijn. Met name de flanktekening laat bij het wildkleur-zilverbekje nog wel eens te wensen over en dat kan dan minpunten opleveren.

Score

Over het algemeen zien we voldoende goede tot zeer goede zilverbekjes in de wildkleur op de tentoonstelling. Een vogel die normaal goed is en niet opvalt door min en of pluspunten haalt een score van 89 punten, welke over de rubrieken dan als volgt verdeeld is: 27 - 8 - 5 - 17 - 32. Vogels die uitstekend zijn in formaat, kleur en tekening zullen een score hebben van 28 - 8 - 5 - 18 - 33 wat neer komt op 92 punten. Zoals misschien bekend, kan in de rubrieken 1, 4 en 5 een punt extra gegeven worden om een vogel kampioen te maken. Deze vogel krijgt dan 93 punten en dat is het absolute maximum dat tijdens een keuring van de NBvV gegeven kan en mag worden. Het zilverbekje is voor sommigen een eenvoudig vogeltje. Het is zeker een vogel die zijn punten goed kan halen als u er serieus mee kweekt en daarbij zijn er nog vele mogelijkheden met betrekking tot de mutaties en de mutatie-combinaties. Voor menigeen kan hier een uitdaging liggen. Gaat het u ook lukken om een zilverbekje met 90 of meer punten op een tentoonstelling te brengen? Veel succes daarmee. <

De kraai en de wolf

Hoewel je stemmen hoort dat onze natuur steeds verder achteruit boert, ben ik toch blij te constateren dat dit niet altijd waar is. Het zijn vaak verschuivingen die uiteraard teweeg gebracht worden door de mens zelf, maar die ook vaak door de natuur zelf weer hersteld worden, zij het soms kilometers verderop. Ik woon vlak onder de snelweg rond Eindhoven en toen die een jaar of zes geleden aanzienlijk uitgebreid werd, werden er honderden bomen gekapt. De roodhorstapuiten, waarvan er elk jaar een koppeltje in onze omgeving broedde, zijn toen vertrokken en de bekende roep van het mannetje is al evenveel jaren niet meer te horen geweest. Grote zwermen kraaien hebben hun plaats ingenomen en hoewel ik in hart en nieren vogelliefhebber ben is dit toch niet mijn favoriete soort vogel. Uiteraard moet ik toegeven dat deze zwartjassen ook nuttig werk doen en veel troep opruimen.

Maar dat ze net zo handig aan een vethol hangen als een koolmees streelt mijn oog ook weer niet, want de nominale levensduur van een vethol slinkt net zo hard als dat hij door de kraaien opgegeten wordt. En ik kan u zeggen dat zulks in hoog tempo gaat.

En toch zie ik naast de komst van de kraaien ook veel positieve ontwikkelingen zoals de vele kikkerpoelen in ons Hollands landschap, en meer zanglijsters en vinken die ik ook regelmatig in mijn tuin signaleer. Sinds vele jaren scharrelen er in het

voorjaar van 2014 enkele koppels putters in onze omgeving, en groot was mijn vreugde toen enkele weken geleden de bekende putterzang weer klonk uit een van de bloeiende prunusbomen voor ons huis. Dus al met al toch letterlijk en figuurlijk positieve geluiden waar we blij mee mogen zijn. En natuurlijk als we wat verder kijken dan kunnen we constateren dat het niet allemaal op een sprookje lijkt, want de zeearend blijkt weer gesignaleerd bij de Oostvaarders plassen en ook dat is zeker geen kleinigheidje. De oehoe wordt in grotere aantallen waargenomen evenals andere roofvogel-achtigen. Gek dan dat het aantal muizen en ratten schrikbarend schijnt te groeien. Zouden die kraaien hun taak als opruimer toch niet volkloende behartigen? Het zijn zo maar een aantal geconstateerde feiten en inderdaad geen sprookjes. Hoewel; de terugkeer van de wolf? Nou daar is menigeen het nog niet over eens.

De ene keer is het een dood exemplaar die voor de lol ergens neergelegd is, een andere keer is het een import exemplaar, en de volgende keer een toeristische wolf die even vanuit Duitsland op bezoek komt en vervolgens weer terug gaat naar de Heimat. Maar ook daar zal snel duidelijkheid in komen, want wanneer u denkt een wolf te zien, en er komt vlak daarna een klein meisje achteraan met een rood kapje..... nou dan is het echt!

Henk van Hout
bondsvoorzitter

ADVERTENTIES

Verzamelband Onze Vogels

Maak ieder jaar een prachtig boekwerk van uw maandbladen met deze originele verzamelband.

Vaderdag
Tip

Bestel nu via

shop.nbv.nl

€ 12,50 per stuk
€ 17,10 voor 2 exemplaren

(Bedragen zijn inclusief de verzendkosten)

Jabazoo
ALLEN HET BESTE VOOR UW DIEREN

Grote voorraad
Gratis levering in NL en BE
vanaf 15€

Alles voor uw vogels

Uw Webshop:
www.jabazoo.nl

Promo code -5%: OVS

Nekton - Nutribird - Orlux - Aves
Oropharma - Versele Laga - Comed ...

Kwaliteitszaden
BIRDSTAR

Promotie geldig voor leden van Onze Vogels, niet cumuleerbaar, tot 30/04/2015.

**Graag willen wij
jullie laten delen
in een voor ons
bijzonder verhaal.**

tekst en foto's: JUDITH DEJ

Het is even goed kijken op de foto, maar dan valt opeens het pleegkind up!

Oefening baart kunst"

Wij hebben sinds 2 jaar een buitenvolière met daarin binsenastrildes, gouldamadines, een koppeltje kanaries en blauwkopblauwfaanzantjes. In de zomer van 2014 hebben we ook een koppeltje Chinese dwergkwartels aangeschaft. Alle vogeltjes gaan bijzonder leuk met elkaar om. We houden de volière zo natuurlijk mogelijk met veel groen er in en een stromend beekje. De binsenastrildes hebben in 2014 twee legondes gehad en de jongen goed grootgebracht.

In november 2014 (als je het totaal niet meer verwacht) zag ik tot mijn verbazing dat er 3 jonge binsen uitgevlogen

waren!! Pa en ma hadden het nest goed in het groen verstopt zodat het niet te zien was. Een jong was helaas te vroeg uitgevlogen en bleef een aantal weken op de grond zitten. De ouders gingen het jong wel eten geven maar wij waren eigenlijk bang dat het jong het in verband met de kou niet zou halen. Echter wat schetste onze verbazing, het koppeltje kwartels hield het jong warm, zowel het haantje als het hennetje. Dag in, dag uit.

Zo heeft het jong daar een aantal weken lekker warm tussen de kwartels gezeten. Het was echt aandoenlijk om te zien. De kwartels stonden ook gewoon toe dat de ouders het jong

kwamen voeren. Voor ons een bijzondere ervaring!! Dankzij de kwartels is het jong nu 5 maanden oud en ziet het er goed uit. Als ik dit stukje schrijf is het half april en hebben de kwartels nu zelf jongen.

Zeven eitjes hebben ze gelegd waarvan er tot op heden vier zijn uitgekomen. De jongen lopen al vrolijk rond en achter pa en ma kwartel aan. De andere 3 eitjes worden nog bebroed.

En het pleegkindje binsen komt regelmatig op bezoek bij de jonge kwarteltjes.

Wat kan de natuur toch mooi zijn!!! ☺

Als tijdens een tentoonstelling veel vogelsoorten bijeen worden gebracht geven de bezoekers veelal hun reactie op die verschillende vogelsoorten. De ene vogel wordt mooier gevonden dan de andere.

Sommige vogels worden ronduit lelijk gevonden. De vraag die dan oprijst is: ten opzichte van wat wordt een vogel lelijk gevonden, wat is de norm?

tekst: COMMISSIE DIERENWELZIJN EN WETGEVING | foto's: PIET ONDERDELINDEN

De stelligheid waarmee een vogel lelijk wordt gevonden slaat vaak over in een opmerking als: "ze moeten het houden van dergelijke vogels verbieden!" Even later staan anderen naar zo'n vogel te kijken en vinden het een bijzonder fokresultaat.

Ethiek

Binnen de kaders van dierethiek is het belangrijk om ook bij het zien van een "lelijke" vogel de afweging te maken in hoeverre de integriteit, de intrinsieke waarde en het welzijn van zo'n vogel geweld wordt aangedaan. Als zo'n vogel in het gecontroleerde milieu waarin het verblijft zijn natuurlijk gedrag kan tonen, dus zelf

voedsel zoeken, zich voort kan planten, zelf de eieren uitbroedt, zelf de jonge vogels voert en groot brengt en geen gevaar is voor dier en mens, dan is er geen enkele aanleiding om te stellen dat een dergelijke vogel niet gehouden zou mogen worden.

Veelal verdient het aanbeveling om voor dergelijke vogels houderijvoorschriften op te stellen.

Ondersoorten

De oorspronkelijke vorm van een vogel wordt "nominatform" genoemd. Zo zijn er veel vogelsoorten die in de loop der eeuwen niet onderhevig zijn geweest aan kleine of grote veranderingen en nu nog steeds als nominat-

vorm voorkomen. Fokkers van deze vogelsoorten doen er alles aan om wijzigingen in het uiterlijk en in het natuurlijk gedrag te voorkomen.

Toch treden ook in de natuur binnen het verspreidingsgebied van een soort, verschillen in uiterlijke kenmerken op. Dit kunnen verschillen in kopvorm, de snavelvorm, de grootte, kleuren in de bevedering, maar ook de keuze voor specifiek voedsel zijn. Deze vogels vormen dan een ondersoort binnen de nominatform.

De *Troglodytes troglodytes*, het Winterkoninkje, kent 44 ondersoorten.

"Domestica"

In de jaren dat er nog massaal vogel-

moet een

Vogel er uitzien?

porten plaats vonden van uitheemse vogelsoorten kwam het voor dat veel ondersoorten te koop werden aangeboden terwijl eigenlijk niemand nog wist dat het ondersoorten waren. Het is in de avicultuur dan ook veelvuldig voorgekomen dat er bij het fokken met dergelijke vogelsoorten ondersoorten met elkaar werden gekruist. Hierdoor ontstond een nieuwe generatie die niet meer overeenkwam met de nominatieve vorm.

Om dit duidelijk aan te geven wordt aan de wetenschappelijke naam van de vogelsoort de toevoeging "domestica" gegeven. Bijvoorbeeld de *Neochmia ruficauda domestica*. Dit is de nu gedomesticeerde Binsenastrilde die ook al in diverse kleurmutaties wordt gefokt.

Naarmate de mens meer en meer verschillende vogelsoorten als gezelschapsdier ging houden, werden deze vogelsoorten ook afhankelijker van de mens als verzorger. We noemen dit het domesticatietraject van een vogelsoort.

Door oplettendheid van de houders kan gericht gefokt worden op kleine afwijkingen zoals de grootte, de bevedering, de vorm van het lichaam, de houding,

de zang van de mannetjes en de kleurstoffen in de bevedering. Het betreffen dan vooral de fysieke eigenschappen van een vogelsoort terwijl ook een selectie van de ouderdieren een bijdrage heeft geleverd aan uiterlijke veranderingen.

Veel uiterlijke veranderingen komen tot stand onder invloed van erfelijke eigenschappen. Door een toenemende kennis van die erfelijkheid en van de werking van die eigenschappen konden veel zogenaamde mutaties worden vastgelegd. Hierdoor zijn bijvoorbeeld bij de *Serinus canaria domestica*, de kanarie, diverse rassen en kleurslagen ontstaan.

Als een fokker erin slaagt een nieuw ras of een nieuwe kleurmutatie te fokken die aantoonbaar erfelijk is vastgelegd dan is veelal de wens om dit ras of deze kleurmutatie erkend te krijgen.

Om erkenning te krijgen moet een proces worden doorlopen dat bij diverse houderijorganisaties in details verschillend is. De eerste stap is het opstellen van standaardisen. Dit vindt meestal erg subjectief plaats omdat men te graag wil dat de erkenning zal plaats vinden. De criteria die van toepassing zijn op het erkenningstraject zijn ook lang niet altijd objectief.

Welzijnsonvriendelijke handelingen en methoden

Door het ontbreken van objectieve meetpunten die kunnen dienen om te toetsen of een ras of kleurmutatie voor erkenning in aanmerking komt, ontbreken ook meetpunten die in relatie staan tot dierethiek en dierenwelzijn. Hierdoor worden mogelijkheden geschapen vogels te fokken met erfelijke afwijkingen ten opzichte van de nominatieve vorm waarbij de integriteit, de intrin-

sieke waarde en het dierenwelzijn ernstig kan worden geschaad.

Preventie

In overeenstemming met het beleid dat een aantal houderijorganisaties (b.v. de NBvV en de KLN) ten aanzien van dierenwelzijn voert, verdient het aanbeveling nieuwe richtlijnen op te stellen voor een erkenningsprocedure die van toepassing zal zijn voor nieuwe rassen en kleurmutaties bij volière- en kooivogels. <

Mijn ervaringen met de *Gibber Italicus* en

In het artikel "Hoe moet een vogel er uitzien?" is aangegeven dat het kan voorkomen dat de mens een dier lelijk vindt. Ook is in dat artikel aangegeven dat een lelijk dier heel goed te houden is als het z'n natuurlijke gedragingen maar kan blijven uitoefenen.

Af en toe ontstaat er wat deining bij het tentoonstellen van bijvoorbeeld een tweetal kanarierassen.

Vergeen wordt dan vaak dat het oorspronkelijke biotoop van deze kanarierassen ligt in de warmere Zuidelijke landen van Europa.

In onderstaand artikel geven we het woord aan één van de maximaal tien fokkers van deze rassen in Nederland.

Gibber Italicus

tekst: J. WOKKE | foto's: PIET ONDERDELINGEN

Bij deze vogels denk ik vaak aan de eerste reactie van mijn dochter die toen nog 6 jaar was bij het zien van deze vogels. Ze schoot in een lach en zei wat zijn dat voor een rare vogels. Dit terwijl de kweker net vol trots aan een paar bezoekers van de tentoonstelling aan het vertellen was wat een prachtige vogels dit waren. Ik moet ook eerlijk zeggen dat mijn eerste indruk van deze dieren niet veel verschilde met die van mijn dochter. En ik had toen zeker niet verwacht dat ik dergelijke vogels zelf nog eens in mijn vogelverblijven zou

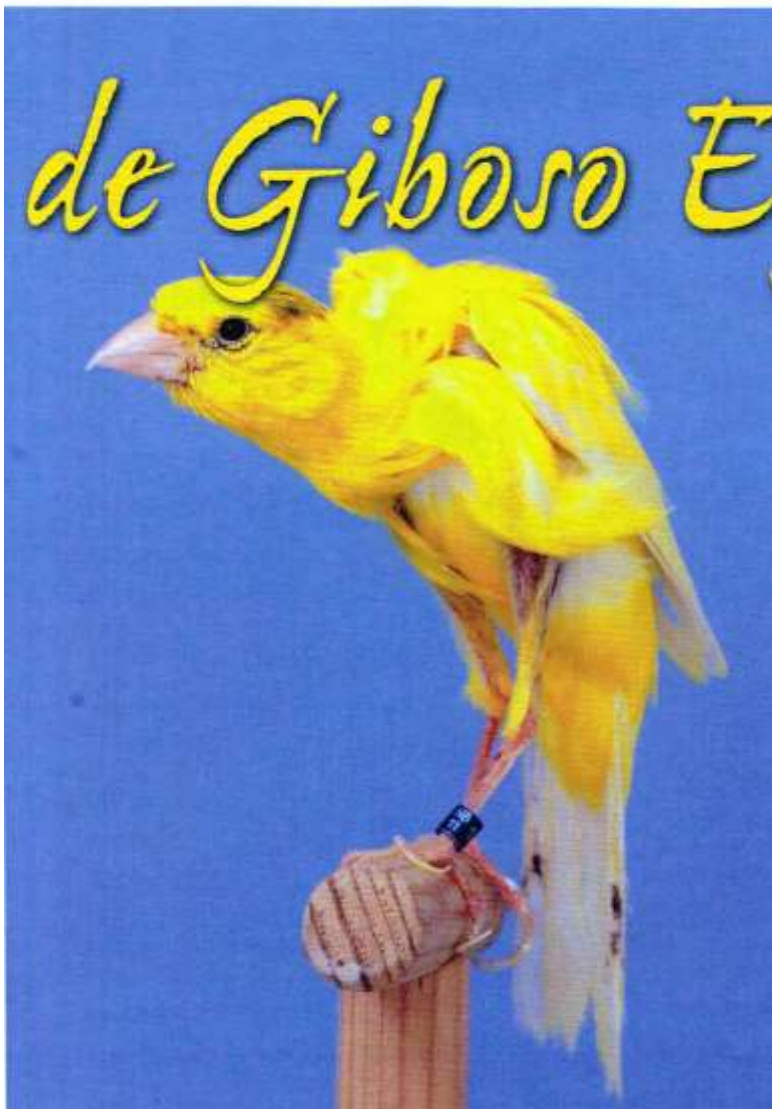
houden. Toch is dit nu wel het geval. Ik zal uitleggen hoe dit zo gekomen is. Eind vorige eeuw besloot een vriend van mij die net met pensioen was gegaan om kanaries te gaan fokken. Hij had zijn oog laten vallen op de Gibber Italicus en de Giboso Espanol hij vertelde mij dat hij getroffen was door hun excentrieke schoonheid en houding. Hoewel dat iets was wat ik mij nauwelijks kon voorstellen was ik toch getroffen door zijn enthousiasme. Ik bleef sceptisch en vond het maar een rare verschijningsvorm. Maar ik raakte toch wel geïnteresseerd. Het

was nog een hele klus om aan een paar kweekkoppels te komen. De kwekers van deze rassen zijn dun bezaaid hier in Nederland. Bovendien bleek al snel na bezoekjes bij het spaarzame aantal fokkers dat zij maar moeilijk afstand van hun vogels konden nemen.

Gecharmeerd

Meer nog dan fokkers van andere kanarierassen hebben deze mensen een band met hun vogels. De bereidheid tot verkopen is daardoor minder groot en pas als alle ruimte waar zij hun vogels kunnen houden ook echt

de Giboso Español

Gibber italicus

helemaal bezet is denken zij er over wat vogels te verkopen. Wat mij daarbij opviel dat een bezoekje aan een fokker veel tijd kostte. Zonder uitzondering zijn zij enorm gecharmeerd van deze vogels en kunnen daar bijna lyrisch uren over praten. Het lukte het ons uiteindelijk aan twee koppels te komen om mee te beginnen. Mijn interesse werd toch wat groter vooral ook omdat zonder uitzondering de fokkers echt vielen op het gedrag van deze vogels en ook op hun behendigheid. En dat laatste was iets dat ik maar moeilijk kon plaatsen. Ook verbaasde ik mij over

het gemak waarmee deze vogels hun houding aannemen. We waren bij een fokker die een tiental jonge vogels van net drie maanden in een vluchtje had. Deze nog zo jonge vogels namen op de stok al een prima houding aan. Toen ik mijn verbazing daar over uitsprak zette hij er een paar in een koepelkooi. Zonder dat zij ooit enige training gehad hadden namen zij de gevraagde houding aan. Zijn uitleg was simpel en duidelijk hij zei een dier dus ook een vogel neemt van zichzelf die houding aan waarbij hij zich het prettigst voelt dus deze houding is kennelijk een houding

waarbij deze gemuteerde vogel zich het beste bij voelt.

De vogels in de praktijk?

Mijn vriend is dus met deze twee en nog drie in Spanje aangeschafte koppels begonnen. Hij heeft ze eerst een klein half jaar in een vluchtje gehouden. Ik moet zeggen dat het leuke levendig vogels zijn bovendien razendsnel en dat de mannen het hoogste lied zingen. Tja, en toen kwam het moment dat ze gekoppeld de broedkooien in moesten. Mijn vriend belde mij of ik hem wilde helpen de vogel uit te vangen. Deze vogels hebben totaal geen respect voor de ouderdom zei hij. Ze zijn razendsnel en laten zich door mij niet vangen. En voor de zoveelste keer werd ik verbaasd door deze vogels. Bij hem aangekomen bleek het inderdaad geen eenvoudige opgave de vogeltjes uit te vangen en vervolgens in de broedkooi te zetten. Maar toen dat eenmaal gebeurd was werd ik toch erg nieuwsgierig naar de paringsmogelijkheden van deze vogels. Ik ben hem dan ook een paar keer wezen opzoeken om dit met eigen ogen te kunnen waarnemen. Ik moet zeggen dat dit probleemloos ging de mannen betreden de poppen net zo eenvoudig als andere vogels in welke vorm dan ook. Maar ja een paring is niet alleen bedoeld als pleziertje voor de vogels. Ik was dan ook zeer benieuwd naar het beoogde effect of de eieren ook wel bevrucht zouden zijn. Na twee weken had hij van vijf koppels 18 eieren waarvan er 15 bevrucht bleken te zijn. Nog een veertien dagen later bleken er twaalf uitgekomen te zijn. Zowel de Gibbers als de Giboso's bleken goede ouders ze voerden goed en de jongen groeide voorspoedig op. Het aantal sterfgevallen van de jongen bleef toen beperkt

tot een. Zodra de jongen uitgevlogen waren een tweede ronde gedraaid. Ditmaal waren er 21 eieren waarvan er negentien bevrucht waren. Hiervan zijn er vijftien uitgekomen en uiteindelijk twaalf grootgebracht. Deze eerste ervaring opgevolgd door die van de andere daaropvolgende jaren geeft aan dat er met de vruchtbaarheid en vitaliteit van deze vogels niets mis is. Ook van erfelijke afwijkingen was weinig merkbaar.

Hoe zijn deze vogels bij mij terecht gekomen?

Met het klimmen der jaren en een afnemende snelheid en reactie vermogen bij mijn vriend werd het voor hem steeds moeilijker deze vogels zelf te houden. Vaak hoorde ik hem mopperen dat er weer een vogel ontsnapt was en dat het hem de grootste moeite kostte deze weer te vangen en terug in zijn verblijf te krijgen. Toen ik hem een keer bezocht vlogen er een stuk of zeven vogels vrij in zijn kweekruimte rond en zat hij hijgend op een krukje moe van zijn pogingen ze te pakken te krijgen. Feitelijk was zijn lichamelijke conditie niet goed genoeg meer deze snelle en uitgekookte vogels te verzorgen. Toen hij vlak voor het kweekseizoen begon een zware operatie moest ondergaan bood ik aan zijn vogels bij mij onder te brengen er mee te kweken en van zijn ringen te voorzien. Hij was opgelucht en blij dat er daardoor geen kweekseizoen verloren ging.

Gemengd

Al met al werd hij toch nog vrij plotseling opgenomen en moest ik op stel en sprong de vogels onvoorbereid bij hem ophalen. Ik had nog geen ruimte voor ze vrijgemaakt en besloot ze voorlopig maar een paar dagen tussen de kleurkanaries in een vlucht onder te brengen. Ik verkeerde toen nog in de veronderstelling dat zij zich tussen de kleurkanaries moeilijk zouden kunnen handhaven en hun verblijf daarbij dus van korte duur moest zijn. Echter niets was minder waar. Deze vogels handhaafden zich prima tussen de kleurkanaries. Ze zaten als eerste bij de voerbak en het badwater. Bij kleine onderlinge twisten beten zij goed van zich af en menig kleurkanarie heeft bij een verschil van mening over het

Giboso Español

eigendomsrecht van een zaadje het onderspit moeten delven. Er was dus geen noodzaak deze vogeltjes in een aparte alleen voor hun bestemde vlucht onder te brengen. Ondertussen heb ik deze rassen alweer een jaar of zeven in mijn vogelverblijven. En langzaam ben ik de schoonheid van deze vogels gaan zien. Hun houding zie ik nu als een trots en fier laten zien van hier ben ik. Hun vorm is rank en slank wat volmaakt bij hun bewegingsritme past.

Wegvliegers!

Daarnaast hebben zij wat eigenschappen die andere kanarie soorten niet hebben. Bijvoorbeeld met het voeren is het altijd oppassen ze staan klaar om te ontsnappen zodra het schuifje omhoog gaat om het voerbakje te plaatsen. Zijn

zij eenmaal ontsnapt vliegt een gewone kanarie naar het licht toe in mijn geval het raam. Maar zij vliegen weg en weten ook feilloos waar zij naartoe moeten om weg te blijven ze vliegen daarbij net zo makkelijk een donker gat in. De vitaliteit en vruchtbaarheid is bij deze vogels niet minder dan bij andere soorten en ook het grootbrengen van de jongen levert op een enkele uitzondering na geen enkel probleem op. Ik moet eerlijk bekennen ik moest er even aan wennen maar vindt deze rassen toch echt een aanwinst voor het vogelbestand. <

Vogels gewoon om ons heen

de Fitis

tekst en foto: TOM ROEF

De fitis (*Phylloscopus Trochilus*) komt in heel Europa voor. Overal waar bomen en struiken zijn, liefst doornige struiken, kunt u hem tegenkomen of in elk geval horen. De zang bestaat uit een meertoonig riedeltje dat heel vaak herhaald wordt. Fitissen zijn trekvogels, ze overwinteren in Zuid-Afrika en keren elk voorjaar naar dezelfde broedplaats terug. Deze lange trektocht eist veel slachtoffers, het is echt een uitdunning. De vogels zorgen dat ze voordat ze vertrekken een flinke reserve opgebouwd hebben. Waar een fitis normaal rond de 9 gram weegt, komt hij voor de trek zo'n 5 gram aan. De 5000 kilometer lange tocht kost onder normale omstandigheden precies die 5 gram. Een flinke storm onderweg kan de vogels echter zomaar een paarhonderd kilometer doen afdwalen, veel fitissen redden het dan niet. Dit geldt zowel op de heen- als op de terugreis. De mannetjes komen iets eerder

terug, zij proberen hun oude territorium weer te bemachtigen. Dat vrouwen lastige wezentjes zijn, bewijzen de fitisvrouwtjes nog maar weer eens. Deze dametjes komen een paar weken later terug en zij trekken zich echt niets aan van de territoriumgrenzen die de mannetjes in gedachten hadden. Zij kiezen gewoon de meest geschikte nestplaats. :-)

De mannetjes haasten zich er achteraan en het hele spel van (schijn) gevechten en verdedigen begint opnieuw. Nu zijn het vooral de vrouwtjes die verdedigd worden, vaak zelfs meer dan één. Fitissen zijn namelijk polygaam; ze hebben vaak meerdere partners.

Van fijn gras, mos en hooi maken de vogels samen een nestje op of vlak boven de grond, liefst diep verborgen onder een doornstruik. Als het even kan, bekleden ze dit van binnen met dierenhaar. Zodra het nestje klaar is en de eitjes gelegd zijn, bemoeit de man zich niet met het broeden, dat mag de pop alleen doen. In de tus-

sentijd probeert hij andere dames in zijn buurt te bevruchten en als dat lukt helpt hij ook daar bij de nestbouw. Zodra er jongen zijn, krijgt hij het echter wel echt druk, want dan ontpopt hij zich ineens tot een voorbeeldig vader. Hij voert gerust 3 poppen met hun jongen tegelijk. De fitis is een echte insecteneter, hij eet alles wat hij kan vangen. Grotere prooien worden eerst stukgemaakt, kleinere slikt hij in hun geheel in. Een enkele keer is waargenomen dat de fitis aan rozenbottels zat te pikken, maar niet duidelijk is of hij het vruchtvlees at of wormpjes of larven die er mogelijk in zaten. De Fitis lijkt sprekend op de tiftjaf, het worden tweelingsoorten genoemd. Er wat subtiele verschillen zichtbaar voor echte kenners, maar het meest duidelijke verschil is de zang. Waar de fitis dus echt zingt, laat de tiftjaf alleen een tweetoning geluidje horen. Goed hard en helder, maar zeker geen melodietje zoals de fitis. <

Vogels houden

Zonder lidmaat

Al decennia lang worden vogels door de mens gehouden en gefokt. Dit is in de loop der jaren uitgegroeid tot een hobby van grote omvang. Voordeel van deze hobby is dat men niet van huis af hoeft om actief te zijn. Thuis in de eigen tuin of schuur kunnen vogels worden gehouden en gefokt. Vogelliefhebbers kunnen geheel zelfstandig hun hobby beleven, maar anderen zoeken de gezelligheid van een vereniging op. Om eens achter te schermen te kunnen kijken van een vogelliefhebster die zich niet heeft aangesloten bij een vereniging, hebben we contact gelegd met Melanie Crielaard.

tekst: TOM KOENEN | foto's: STEF DIRK TEK

Paplepel

Melanie is opgegroeid in een klein dorpje in het Brabantse land. Zo lang zij zich kan herinneren waren er tijdens haar jeugd vogels om haar heen. Haar vader had vogels en dan met name kanaries en haar moeder had zelf ook een volière met verschillende vogels erin. Als klein kind werd Melanie al aangetrokken door de schoonheid van de vogels en de mooie zang van de kanaries. Toen zij iets ouder was geworden werd ze door haar ouders ook bij de verzorging van de vogels betrokken. Haar broertje mocht ook een tijdje helpen, maar dat was afgelopen toen hij een keer een deurtje van de volière open had laten staan. Melanie heeft echter tot aan haar trouwen thuis de vogels mee verzorgd en dat deed ze volgens haar zelf met heel veel plezier. Gedurende haar jeugd heeft zij echter nooit vogels van haarzelf gehad. Zij genoot van hetgeen er al op het erf aanwezig was.

De liefde voor vogels is haar eigenlijk met de paplepel ingegoten, omdat niet alleen haar ouders vogels hadden, maar er waren meer volières binnen de familie. Enkele van haar neven en ooms hadden ook vogels en natuurlijk was dit ook een belangrijk gesprekstema wanneer men bij elkaar op de koffie kwam.

Eigen volière

Net als ieder mens groeide ook

Melanie op en werd een jonge vrouw. Op een zeker moment ontmoette zij de liefde van haar leven en daar is zij toen mee getrouwd. Samen hebben ze een woning in de Bommelerwaard betrokken met een behoorlijk ruime tuin. Daar hebben ze hun gezin gesticht en zijn de vogels wat naar de achtergrond verdwenen, al ging ze op de momenten dat ze bij haar ouders kwam wel steeds naar de vogels kijken. Ze was ongeveer een jaar getrouwd toen ze bemerkte dat er iets ontbrak in haar leven. Dat waren namelijk

de vogels, want die begon ze nu wel te missen. Ze sprak daar over met haar man en besloten werd om in de tuin een volière te bouwen. Dit werd gedaan door haar man, die overigens niets met vogels heeft. Hij heeft wel respect voor de manier waarop zijn vrouw met de vogels bezig is. Zelf geeft hij meer om techniek en het was voor hem dus een koud kunstje om een degelijke volière te ontwerpen en de bouwen. Zo is dat dan ook gebeurd en na verloop van tijd stond er een prachtige volière in de tuin met een afmeting

schap

van ongeveer 3 meter lang, 1 meter breed en 2 meter hoog. Deze voliëre was opgetrokken uit hout en staat er nu ongeveer 18 jaar.

Bevolking

Nu de voliëre gereed was moest deze bevolkt worden met de nodige vogels. Diverse kanaries werden gekocht en daarbij werd niet gekeken naar de kleur. Van allerlei kleuren zaten er door elkaar heen en dat was volgens Melanie een prachtig gezicht. Uren heeft ze bij de voliëre in de zon gezeten en zitten genieten van de vogelpracht en de zang.

Op een gegeven moment kreeg zij een koppel diamantduiven cadeau en die werden natuurlijk ook in de voliëre geplaatst. Achteraf gezien was dit niet zo'n succes, omdat deze vogels de gehele dag zaten te koeren, dit tot ergernis van de burens. Na verloop van tijd zijn de duiven dan ook weer van de hand gedaan, door ze te ruilen voor een koppel mozaïek kanaries.

Gedurende de jaren dat zij de voliëre heeft, hebben verschillende soorten vogels de voliëre bevolkt. Ook werd er wel wat gekweekt, maar dat was niet erg spectaculair. Op een gegeven zag ze een turquosineparkiet en daar was ze helemaal weg van. Ze verdiepte zich in de Neophemasoorten en steeds kwamen er wat meer vogels van deze soort bij. Andere vogels moesten daarvoor het veld ruimen, maar de kanaries zijn altijd gebleven om hun mooie zang.

Kweek

De laatste jaren heeft ze goed gekweekt met diverse Neophemasoorten. Zij zaten gewoon allemaal door elkaar heen in haar voliëre en dat ging allemaal goed. Vaste voedingen had ze niet voor haar vogels en daarom wachtte ze tot de jongen waren uitgevlogen. Op dat moment werden de vogels voorzien van een knijpring die zij in de dieren-

speciaaizaak kocht. Zij deed dit om zo te kunnen zien wat de jonge vogels waren. Om geen last te krijgen van inteelt werden de jonge vogels aan het einde van het jaar van de hand gedaan.

Kennis

Als er zich zaken voor deden in de voliëre die zij nog nooit eerder had meegeemaakt, dan werd er gekeken op internet. Daar haalde zij de nodige kennis vandaan, iets wat voor haar van groot belang is. Kennis heb je volgens haar namelijk nodig om goed voor je vogels te kunnen zorgen.

Vaak is het haar op die manier gelukt om problemen het hoofd te bieden. Vaak was het wel lang zoeken vertelde ze, maar als het dan weer gelukt was dan gaf dit haar veel voldoening. Mocht internet echt geen uitkomst bieden, dat is overigens maar een enkele keer voorgekomen, dan zocht ze contact met anderen die haar mogelijk zouden kunnen helpen.

Sterfte

Afgelopen winter was voor haar vogels heel slecht, want regelmatig stierf er een vogel. Natuurlijk zat dat haar niet lekker en dus werd alles afgezocht op internet, maar zonder resultaat. De vogels hadden wat afwijkende ontlasting, maar daar kwam ze niet verder mee. Andere mensen konden haar ook niet met raad terzijde staan en toen heeft ze contact opgenomen met de secretaris van de plaatselijke vogelvereniging. Nadat deze haar verhaal had aangehoord adviseerde hij haar om contact op te nemen met een gespecialiseerde dierenarts. Hij gaf haar enkele telefoonnummers, maar die had zij niet meer nodig, omdat het probleem vanzelf was gestopt.

Vogelvereniging

Tijdens al de jaren dat ze nu vogels houdt, heeft zij er nooit aan gedacht om zich als lid bij een vogelvereniging aan te sluiten. Natuurlijk wist zij dat velen zich hebben verenigd binnen een vereniging, maar volgens haar zou dat alleen maar gedoe geven. Zij heeft zich steeds kunnen redden, al was ze wel blij met de hulp die ze kreeg van de plaatselijke vogelvereniging op het moment van de ernstige problemen binnen haar voliëre.

Genieten

Volgens Melanie kan zij nog steeds eindeloos genieten van haar vogels. De zang van haar kleurkanaries kan haar nog steeds fascineren. Haar liefde voor de vogels gaat zelfs zo ver dat zij het leven van een jonge kanarie heeft gered door het met de hand op te fokken. Ook dat was voor haar genieten.

Regelmatig bezocht ze ook wel een vogeltentoonstelling en dat was dan ook genieten geblazen.

Nieuwe voliëre

Volgens Melanie waren we te vroeg gekomen, want haar voliëre was na al die jaren dringend aan vervanging toe. Haar man had al een noodvoliëre gemaakt, want de nieuwe voliëre zou op de plaats van de oude komen. De nieuwe voliëre wordt tweemaal zo groot als de oude.

Toen haar man dit hoorde mengde hij zich gelijk in het gesprek en vertelde dat hij gedurende de jaren dat zijn vrouw de vogels had hij goed naar de voliëre had gekeken. Hij had gezien dat enkele onderdelen goed waren maar dat er ook zaken waren die anders zouden moeten. Eigenlijk moet je een voliëre tweemaal bouwen vertelde hij. Waar hebben we dat meer gehoord? Hij vertelde dat hij gezien had dat de vogels zich tijdens een regenbui graag laten nat regenen. Maar als het dan door blijft regenen dat wordt volgens hem de voliëre bodem te nat. Technisch als hij is, heeft hij daar diep over na zitten denken en na verloop van tijd heeft hij zijn vrouw de oplossing verteld. Hij vertelde dat hij een gedeelte van het dak gaat voorzien van lamellen die een systeem hebben waar water mee kan worden opgevangen. Dit water gaat naar een verzamelpunt en door het toenemende gewicht van het water zouden de lamellen zich dan gaan sluiten en zou er geen water meer in de voliëre komen. Of dit allemaal gaat werken weet ik niet, maar als alles af is dan kunnen we zien of deze Willie Wortel gelijk heeft. Mogelijk een mooie gelegenheid om nog eens terug te gaan. <

De keuring

Geschiedenis

De afdeling is opgestart als een lokale vereniging, maar in de loop der jaren is daar veel verandering in gekomen. De regio was destijds een zevental vogelverenigingen rijk, waarvan er nog drie overgebleven zijn: "De vink" in Breskens, "Vogelvreugd '79" in IJzendijke en onze afdeling die de code "A35" heeft meegekregen van de N.B.v.V. Markant feit is dat pas op 16 juni 2006 vaststelling der statuten plaatsvond. Twee leden zijn al lid sinds de oprichting, n.l. Eddy de Baerdemaeker en Wessel van der Veen. Zij zijn beiden jarenlang bestuurslid geweest.

Vlaanderen

Doordat het nauwelijks 2.000 inwoners tellende dorp op slechts vier kilometer van de Belgische grens ligt zijn de contacten met Vlaanderen voor

de hand liggend. Momenteel telt de afdeling 24 leden en is daarmee op 4 na de kleinste van het district Zeeland. Ongeveer 1/3 hiervan zijn Belgische leden en de verhouding van 1 op 3 vinden we ook bij het aantal inzenders op de jaarlijkse tentoonstelling waar zo'n 30 liefhebbers vogels inzenden. De zuiderburen die lid zijn, zijn in België lid van de A.O.B. (Koninklijke Algemene Ornithologische Bond van België) of de K.B.O.F. (Koninklijke Belgische Ornithologische Federatie). De club is erg blij met deze leden omdat zij een meer Bourgondische benadering hebben en over het algemeen met grotere aantallen vogels in vele soorten aan de T.T.'s deelnemen. Vooral bastaarden en Europese Cultuurvogels worden daar in grote aantallen gekweekt. De Vlamingen zijn daar specialisten in. Ze zijn overigens zeer gecharmeerd van "t schone

Ollandse boekse" waarmee zij ons maandblad een prachtig compliment geven.

Tentoonstelling

Op 11 en 12 oktober 2014 werd de 46e tentoonstelling gehouden in het Aardenburgse Dorpshuis onder de naam "Kampioenschap Grensgemeenten". Met uitzondering van het crisisjaar 2009 presenteerde men zich jaarlijks met een T.T. aan het publiek. Destijds kwam de club in een negatieve spiraal terecht. Bestuursleden en leden misten de nodige chemie en de T.T. werd afgeblazen. De ontstane problemen werden niet vlot opgelost en een aantal leden zochten hun heil elders. Enkele trouwe leden wilden een herstart en er kwam in 2010 een nieuw vijfpersoons bestuur. In dit traject

Vogelvereniging "De Edelzanger" is opgericht in 1967 met als plaats van vestiging Aardenburg. Aardenburg is de oudste stad van Zeeland en ligt in West-Zeeuws-Vlaanderen. En om een idee te geven waar exact, hierbij de volgende gegevens: ca. 100 km rijden van het Bondsbureau in Bergen op Zoom. De Belgische steden Brugge (25 km) en Gent (45 km) zijn in een mum van tijd bereikbaar.

tekst en foto's: CLEMENT BONTE

De natuurescursie in het natuurgebied "De Braakman" (lente 2014)

Vogelvereniging

De Edelzanger

was de toenmalige districtsvoorzitter Dirk Verburg (nu penningmeester van onze bond) achter de schermen een grote steun. Per 1 januari 2015 haakten twee bestuursleden af en deze plaatsen zijn tot heden niet aangevuld. Het is een heel herkenbaar feit in het huidige verenigingsleven. Besloten is dat nu een beroep op de leden gedaan wordt om bepaalde activiteiten op te pakken: benaderen van adverteerders / sponsoren voor de T.T.; huis aan huis lotenverkoop; lotenverkoop bij het rad van avontuur (= rad van fortuin). Tijdens de T.T.-dagen zelf zijn er voldoende enthousiastelingen die helpen bij het inrichten van de zaal en de verzorging van de 350 a 400 vogels die we hebben. De 3 overgebleven bestuursleden die de spil van de afdeling zijn en waar alles om draait zijn Johnny Rijckaert, Miranda Bonte en Rini Boidin.

Evenementen

Behalve de show zijn de belangrijkste evenementen: vogelbeurzen, een natuurwandeling in een van de vele natuurgebieden in de streek en een promotiestand bij de braderie waaraan een rommelmarkt gekoppeld is. Bezoekers horen het gezang van de vogels en komen erop af. Vogelliefhebbers komen sowieso kijken wat er zit en om een praatje te houden en niet-vogelhouders zijn nieuwsgierig wie de geluiden produceren. Dit zorgt altijd voor veel aanloop en gezelligheid. De verdergaande automatisering op het gebied van T.T.-administratie heeft tot resultaat dat de vogels een dag minder van huis zijn dan in het verleden. Het inbrengen van de vogels is op donderdagavond. De T.T.-secretaris is niet te beroerd om dan nog kleine wijzigingen op de inschrijving te accepteren. De vrijdag is de keurdag.

De catalogus wordt in de nacht van vrijdag op zaterdag gedrukt en de T.T. is open op zaterdag en zondag. De openingsceremonie is altijd een feestelijk gebeuren met een speech en ceremonie door een vertegenwoordiging van het Gemeentebestuur. Aardenburg behoort tot de gemeente Sluis. Daarna wordt het cava-glas (uiteraard gevuld) geheven en volgt een traktatie op hapjes. Bij de prijsuitreiking op zondag is er al sinds jaar en dag een vertegenwoordiger / ster van het districtsbestuur. Vorig jaar was dit mw. Adrienne Thijs die deze taak op zich nam samen met de burgemeester, te weten mw. Annemiek Jetten MSc. En deze dames deden het met verve! Bij het toekennen van de kampioenen dienen in een groep minimaal 10 vogels te zijn ingezonden. Zijn er minder, dan volgt samenvoeging van groepen. Dit is een gevolg van de vele soorten vogels

Foto links: Een mooie tentoonstellingsruimte in het dorpshuis

Foto onder: Een welgevulde prijzetafel

> en/of kleurafwijkingen die hier te bewonderen zijn. Een clubblad heeft de vereniging niet. Informatie is te vinden op de website: www.edelzanger-aardenburg.nl en veel onderlinge contacten zijn er via facebook. Dit jaar vindt de T.T. plaats in het weekend van 10 en 11 oktober in het Dorpshuis in Aardenburg. Het is de eerste show in het district Zeeland. In het verleden is men een aantal keren veranderd van locatie. Hiervoor waren uiteenlopende redenen. Zeer lang was men te gast in het dorpje Eede (met 3 e's). De sportzaal daar was een prachtig onderkomen. Een twintigtal jaren geleden zelfs geschikt voor een districttentoonstelling. Echter nu men midden in het dorp zit heeft men meer aanloop van bezoekers. Bovendien is de huidige T.T.-ruimte voorzien van heel veel ramen en dat is een pluspunt bij de goede beoordeling van de vogels. De opstelling van de rekken is ook hier naar aangepast. Alle T.T.-materialen worden gehuurd. Dit is efficiënter dan eigen stellingen te hebben die 51 weken per jaar in opslag liggen en nauwelijks 4 dagen per jaar daadwerkelijk gebruikt worden.

Lidmaatschap

De contributie van de afdeling is laag: na afdracht aan de N.B.v.V., het districtsfonds, aspirant-keurmeestersfonds en de Jeugdshow blijft er onvoldoende over om alle algemene kosten te dekken. In het bijzonder de bankkosten wegen zwaar door bij een kleine afdeling. Een tweede punt van zorg is de P.R. Het lukt de laatste jaren niet meer om de jeugd er bij te betrekken via de scholen. Ook de media geven er de voorkeur aan om mensen en instanties "die anders tegen onze hobby aankijken" (om het

netjes uit te drukken) meer aandacht en belangstelling te geven. Met deze kritische noten wil ik dit verhaaltje afsluiten.

Voor verdere vragen via e-mail kunnen jullie terecht bij: secretariaat@edelzanger-aardenburg.nl of betreffende de inhoud van dit artikel bij cem-bonte@zeelandnet.nl. <

Zelf keurmeester zijn (54)

Om enigszins vat te krijgen op de kleuren bij de kromsnavels heb ik voor mijzelf een ABC van mutaties gemaakt. Een alfabetische, niet per se complete, opsomming van de meest voorkomende, erfelijk overdraagbare kleurafwijkingen bij parkieten. Voor een goed begrip: als kleurstoffen bezitten parkieten psittacine (rood of geel) en eumelanine (zwart pigment). Het roodbruine phacomelanine zoals dat we van prachtvinken kennen, komt bij kromsnavels niet voor.

Pastel: vererft autosomaal recessief, een gedeeltelijke reductie van het eumelanine, ideaaliter om en nabij vijftig procent, zwart wordt grijs en groen wordt geelachtig groen. Doordat de donsvederding wat lichter van kleur wordt, zijn de kleuren vaak wat helderder. Lichtgrijze slagpenen. Bij grasparkieten grijsvleugel genoemd.

Recessief bont: autosomaal recessief, een willekeurig over het lichaam verspreide, volledige afname van het eumelanine. De vlekken die wij als bont betitelen bezitten geen pigmentcellen en daar kan dus geen kleurstof worden afgezet. Groene veervelden worden geel, blauwe worden wit. Grote variatie in verschijningsvormen.

Roodbuik, geen mutatie (een verervende kleurafwijking), maar een selectievorm ontstaan door steeds de vogels met de meest rode buik aan elkaar te koppelen. Denk aan roodbuik

turquoise en de roodbuik swiftparkiet.

Slaty, beperkte toename van het eumelanine, hoofdzakelijk veroorzaakt door het veranderen van keratine, de stof waaruit veren zijn opgebouwd. Keratine is gewoonlijk hoornkleurig, maar wordt door de verandering doorschijnend. Daardoor wordt het aanwezige eumelanine afwijkend uitgelicht en krijgen groene vogels een grijsachtige waas over het verenkleed. Slaty wij zeggen: leiblauwachtig. Niet te verwarren met slate.

SL ino: geslachtsgebonden recessief, de inofactor zorgt voor het volledig verdwijnen van het eumelanine in de bevedering, ogen, poten en nagels. Een groene vogel wordt daardoor geel. Het psittacine wordt niet aangetast. Witte of gele slagpenen. Turquoise: autosomaal recessief, een gedeeltelijke reductie van het rode en gele psittacine, tachtig tot negentig procent. Bij grasparkieten geelmasker type 1.

Violet: dominante vererving, hoort in het rijtje blauw, violetfactor, donkerfactor. Violet is een vogel in de blauwserie. Zwartoogfactor: autosomaal recessief, reductie van vijftien procent van het eumelanine. Gele vogel met lichtgroene gloed. De witte zwartoog is een witte vogel met lichtblauwe gloed en lichtblauwe stuit, grijze poten en, vanzelf, zwarte snavel.

Louis van Kelklooven
keurmeester

ADVERTENTIES

Vliërebouw Saman levert al uw vliëre's hokken en kooien.
Compleet gemonteerd, als bouwpakket of materialen voor zelfbouw, op maat naar uw wens. Standaard leveren wij ontroost, groen, geanodiseerd en bruis + aluminium.
Andere kleuren op bestelling. Gaas leverbaar in diverse draaddiktes en maten, gegalvaniseerd, groen geplastificeerd of zwart gepoedercoat.
Op maat geknipt na wilsen en per m² leverbaar.
Plaatwerk in ACP, polycarbonaat, plexiglas en gietleerde sandwich panelen.
Bel of mail ons voor meer informatie met vermelding van uw naam, adres en telefoonnummer.

HOOKE BREHBERG STAIRBETS LD EYFEN-LEURIT. 076-801 6176/NL 06-51 143000
INFO@VLIEREBOUWSAMAN.NL WWW.VLIEREBOUWSAMAN.NL

De Vogelwereld A.O.B.
Het beste Belgische ornithologisch maandblad

Iedere maand 48 tot 64 biz formaat A4 boordevol teksten en kleurenfoto's van de betere schrijvers en topfotografen.
Een jaarlijks abonnement loopt van januari tot december.
Stort 50 euro op onze Belgische rekening 22 0000 8635 4147 van "De Vogelwereld" 1190 Brussel met vermelding van naam en adres.
Verdere info en digitaal proefnummer:
José Delfosse, Avenue des Champs Clairs te 1420 Ophain.
Email: josedelfosse@yahoo.fr

VERNIEUWD!
100% Natuurlijk op oregano basis

ROPA BIRD

- Maag-darmgezondheid
- Veren & huid gezondheid
- Luchtwegen gezondheid
- Algemene gezondheid

www.ropastore.com
Tel: +31 (0)75 614 41 43
E-mail: info@ropastore.com

Bijzondere vogels

tekst en foto's: PIETER VAN DEN HOOVEN

In de loop der jaren heb al ik heel wat merkwaardige nesten en nestplaatsen kunnen aanschouwen. Uit kooi en voliëre is bij u waarschijnlijk ook wel een voorbeeld bekend. Bijvoorbeeld een vogel die persé in het voerbakje wil nestelen of zelfs op het tuitje van het drinkflesje. Ook in de vrije natuur kom je zo nu en dan vreemde nesten of vreemde nestplaatsen tegen. Het zal bekend zijn dat scholeksters de laatste jaren steeds vaker op platte daken nestelen. Dus dat is niet meer zo bijzonder al blijft het altijd een vreemd gezicht een paar halfwas scholeksters op de rand van een dak te zien zitten en pa of ma, met een pier in de snavel, van het dichtbij zijnde gazon naar het dak te zien vliegen.

Scholeksters zijn van nature kustvogels. Zij zoeken daar vooral voedsel op plekken waar ze vanwege eb en vloed niet kunnen broeden. Dat doen ze soms op kilometers afstand op droge plaatsen. Als één van de weinige steltlopers hebben zij zich aangepast en brengen het voedsel naar hun jongen toe. Van vrijwel alle andere steltlopers zoeken de kuikens hun eigen voedsel wat hoogstens door de ouders wordt

aangewezen. Door die aanpassing kunnen scholeksters in stedelijke gebieden ook op platte daken broeden waarop nauwelijks of geen eten voor hun jongen te vinden is. Wellicht nog vreemder is een enkel broedgeval op minder grote en minder hoge "bouw-sels". Het is alweer heel wat jaren geleden dat ik op een grote paal naast een weildehek een scholekster in broedhouding zag zitten. Ervan uitgaande dat de vogel daar gewoon zat te rusten schonk ik er verder weinig aandacht aan. Toen hij er echter een paar uur later nog steeds op zat ben ik toch maar eens poolshoogte gaan nemen. De bovenkant van de rechtop staande biels was iets in gerot en daardoor wat hol. Hierin lagen zowaar 2 eieren zonder enig nestmateriaal. Helaas had ik geen fototoestel bij me en bij een volgend bezoek, enkele dagen later, was het legsel helaas verdwenen.

Jaren later zag ik een zelfde tafereel en nu had ik wel de

fotocamera bij me. Vanuit de auto kon de vogel prima worden gefotografeerd. Een foto van een legsel op een paal ging echter niet door want deze scholekster zat wel gewoon een middagdutje te doen.

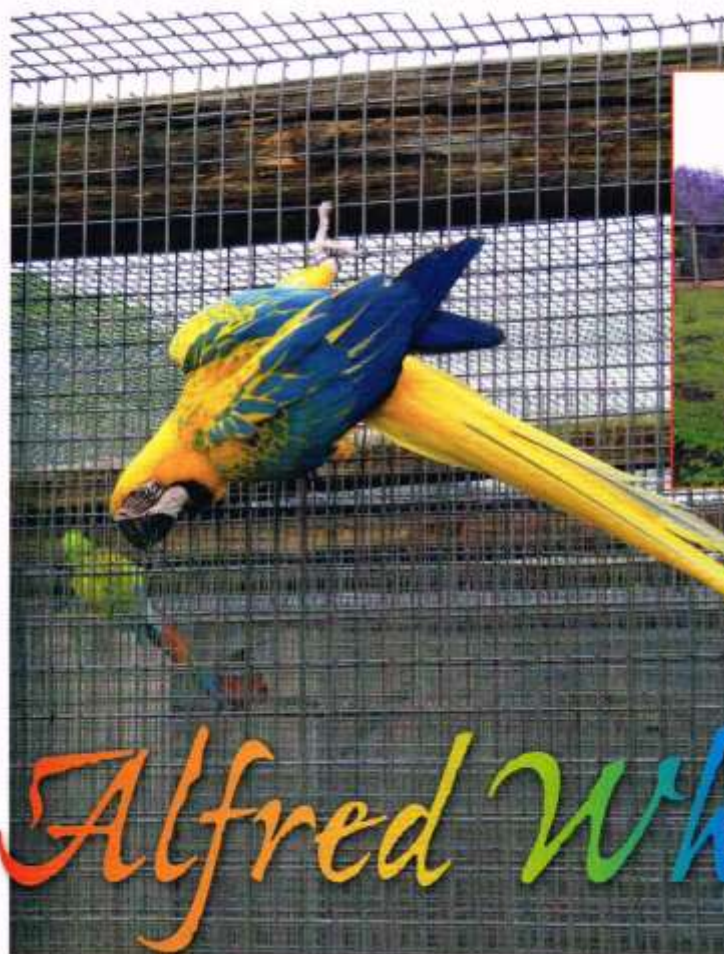
Alweer een paar jaar geleden zag ik een scholekster zitten op een vrachtwagenlading zand die vlak bij de weg in het weiland lag. Op de terugweg bleek de vogel nog steeds op de bult zand te zitten. Toch maar eens even van dichterbij bekijken, dacht ik. Tot mijn verbazing lag boven op de zandbult een nest met 4 eieren. Ik vraag me af wat een vogel bezielde om zo'n bijzonder vreemde en opvallende plaats uit te kiezen voor z'n nest. Van tientallen meters afstand is zo'n broedende vogel zichtbaar, zelfs als je er met een gangetje van zo'n 80 km per uur langs rijdt valt het op!

Noot redactie:

Heeft u ook een ervaring met een vogelnest op een vreemde of ongebruikelijke plaats?

Zet het eens op papier en stuur het op naar de redactie van "Onze Vogels".

Op bezoek bij Alfred Whitlock

Een goeie vriend van me in Zuid-Afrika is een bekende kweker van de grote ara's. Zijn specialiteit is hyacintara, blauwkeelara en de geelvleugelara.

tekst en foto's: NICCO ROSSEEL

Zijn naam is Alfred Whitlock

Origineel komt Alfred uit de Vrystaat (Free State) maar sinds een jaar of twee is hij richting KwaZulu Natal verhuisd. De reden van zijn verhuizing is een nieuwe uitdaging in zijn leven: hij werd gevraagd om de dagdagelijkse verzorging van een collectie papegaaien op zich te nemen.

Als je zelf een 20-tal koppels ara's hebt, is dat uiteraard geen eenvoudige taak om zo maar eens 1200 km te verhuizen. Maar ja, zo gezegd, zo gedaan en

alle voliëres werden verhuisd samen met de vogels. Zuid-Afrika is opgedeeld in verschillende provincies en voor elke provincie is een andere vergunning nodig om een dier, laat staan een CITES I vogel, te vervoeren. Aangezien hij door drie provincies moest reizen, betekende dat een hele papiermolen. Maar nu hij een jaar verder is, zijn enkele van de koppels al weer tot broeden overgegaan. Zijn eigen collectie bestaat uit hyacintara, geelvleugelara, Nicaragua geel-

vleugelara, groenvleugelara, roodoorara, blauwgele ara en geelkopamazone. Alle soorten en ondersoorten planten zich met regelmaat voort, sommige koppels doen het volledige proces zelf, andere hebben een beetje assistentie nodig in de vorm van handpfofok.

Mutaties???

Alfred heeft in zijn collectie enkele opvallende individuen zitten. Zo heeft hij een roodoorara met een bonte pen in de vleugel, een Nicaragua geelvleugelara met bonte vleugeltekening en een hyacintara met gedeeltelijk witte staartpennen. Volgens hem en bevriende kwekers zijn het mutaties, ik hou voorlopig nog steeds in mijn achterhoofd dat Zuid-Afrika een reputatie op gebied van PBFDD heeft... Verder >

- › doe ik hierover geen uitspraken, ik ben geen laborant of dierenarts.

Privécollectie

De collectie waarvoor hij gevraagd werd te verzorgen, behoort toe aan Brian Boswell. Deze eigenaar van een dierenpark dat meer weg heeft van een hel voor dieren en tevens eigenaar van een circus, komt iets te vaak in opspraak in Zuid-Afrika, meer dan goed voor hem is, maar waar centjes zijn, zijn er goede advocaten... enough said.

Ook al is zijn dierentuin een drama, zijn privécollectie is gehuisvest in zeer degelijke volières, die zeer goed onderhouden zijn. Dit mag ook wel, want de waarde van de vogels ligt relatief hoog. Ik bedoel hier uiteraard niet dat een dier met een bepaalde financiële waarde meer recht heeft op een goede huisvesting dan een ander dier, maar de behuizing voldoet zeker.

Naast een verzameling ara's heeft hij ook een groep van zo'n 10 grote vasa-papegaaien, die in kolonie gehouden

worden, inca-kaketoës, kleine geelkuif-kaketoës en witkuifkaketoës. Daarnaast ook enkele koppels amazones: o.a. een mooi stel geelkopamazones en een paar molenaaramazones waarvan de pop een lutinomutatie is. Dit koppel heeft in 2014 voor drie jongen gezorgd, drie normaal gekleurde vogels, maar wel zeer deftig van formaat. De lutino pop lijkt het meest op een gigantische goudparkiet met een korte staart. De enige andere kleur is de rode vleugelspiegel, de rest van het lichaam is prachtig goudgeel.

Naast deze (waarschijnlijk unieke) mutatie bezit hij ook een koppel geelvoorhoofdamazones. Van dit koppel is de man een pastelkleurige vogel. Hij is gekoppeld aan een normaal gekleurde pop en de toekomst zal uitwijzen wat deze mutatie exact in zal houden. De vogel is het beste te omschrijven als een bleekgroene vogel met een geel voorhoofd. De rest van de aftekeningen zijn behouden gebleven.

Ara's

De hoofdmoot van de verzameling bestaat echter uit ara's. Verschillende koppels hyacintara's worden aangevuld met buffonara, kleine soldatenara (ssp. *militaris*), geelvleugelara (ssp. *macao*), groenvleugelara, blauwkeelara, enkele hybriden in eerste en tweede generatie en blauwgele ara's.

Het zijn de blauwgele ara's die de aandacht trekken.

Een deel van zijn vogels is geboren op de Filipijnen. Meer bepaald in de kwekerij van ene mijnheer Antonio De Dios.

De verzameling bevat onder meer een bont exemplaar, opaline en op het moment ven schrijven 9 witte blauwgele ara's. In het Engels noemen ze die laatste Blue-and-white Macaw.

Een opalinevogel beschrijven is niet makkelijk, daarom denk ik dat het interessanter is om de foto's van deze vogel te bekijken en er zelf een passende omschrijving aan te geven. Maar één ding is zeker, het zijn bijzondere vogels, al vond ik ze wel klein, ook als pop.

Of de bonte vogel effectief een mutatie of een modificatie is, geen idee, maar het is en blijft wel een apart gezicht. Een blauwgele ara hoort nu eenmaal geen volledig gele staartpenne te hebben.

Bij de witte vogels, welke in principe dezelfde aftekeningen zouden moeten hebben als de normale vogels, ontbreken de gele delen in het verenpak, waardoor groen ook blauw wordt. De zwarte keelvlek blijft behouden.

Ik ben er niet helemaal zeker van dat ze wel zo zuiver zijn als wordt aangenaomen, maar hier zal ik me in een ander artikeltje meer over uitlaten.

Alfred heeft reeds meerdere jongen grootgebracht, ze worden met de hand grootgebracht vanwege hun financiële waarde, maar interessant is wel dat hij van deze mutatie gemiddeld slechts 1 jong uit vijf eieren op stok krijgt.

Kweek

Er wordt gekweekt met verschillende koppels, soms een normale blauwgele ara gekoppeld aan een witte, andere koppels bestaan uit twee witte exemplaren.

Zo had een wit stel net gelegd tijdens mijn bezoek. Hun nestblok ligt op de grond (horizontaal), ze hebben meerdere blokken op hoogte, verschillende modellen, maar verkozen zelf een gat te graven in de zandbodem van de volière. Interessant om weten is dat beide vogels wel degelijk perfect kunnen vliegen. Om de vogels te verhinderen in de grond te nestelen werd een nestblok op het gemaakte gat geplaatst. Ogenblikkelijk werd dit in gebruik genomen door het koppel, met bevruchte eieren als gevolg.

Toen ik enkele weken later Alfred mailde met de vraag: "Alfred, het jy enige babas uit die wit paar die nes op die grond?", was het antwoord: "Ja, ons het, 'n baba van drie vrugbare eiers"... Ja, het voer is weer een jaartje betaald zullen we dan maar denken! Zelf ben ik niet zo'n liefhebber van doorgedreven mutatiekweek, maar uiteraard sla ik een bezoek aan vrienden niet af, zeker niet als er iets leuks van vogels te zien is.

Goodbye, Hamba kahle, Totsiens <

Zilververbek

worden ze niet te donker van kleur?

Veel liefhebbers zullen zich hier niet in herkennen, er wordt toch een zwarte buikkleur gevraagd. Dit is eigenlijk al de eerste denk fout, in de standaard staat omschreven zwartbruine buikvlek. Op dit moment schiet het een beetje te ver door. De flanken lopen qua kleur dicht en het zwartbruin van de buikvlek loopt over de borst door naar de vleugelbocht. Er is dus geen sprake meer van een strak afgetekende buikvlek. De warm donker beigebruine kleur van borst, kop, flank en rugdek gaan verloren door het teveel zwartbezit (eumelanine). De vleugeltekening gaat verloren.

Tekst en foto's: Henk de Vos

In het Technisch bulletin van 2014 werd voor de keurmeesters de volgende aanvulling op de standardeisen beschreven:

Van de TC JMC ontvingen wij de volgende aanvulling:
Het rugdek dient egaal warm donkerbruin te blijven, er dient op gelet te

worden dat de zwartbruine buiktekening en vleugelbalk zo strak mogelijk blijven en niet gaan uitlopen over schouders, rug en flank.

Standaard

Wat staat er dan in de standaard omschreven? Geen zwart, zoals velen

denken, maar zwartbruin. Hier is de denkfout ontstaan denk ik.

Bij de keur technische aanwijzingen staat omschreven:

Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen, dient men bij het keuren rekening te houden met het feit dat de donkerbuikmutatie een verhoging

Warm

Dit terwijl de lichaamskleur toch nog warm van kleur blijft. Er zal dus geselecteerd moeten worden op tekeningonderdelen zonder de lichaamskleur uit het oog te verliezen. Naar mijn gevoel is er te lang op de zo diep mogelijk gekleurde buikvlek geselecteerd en is de strakke afbakening van de tekening een ondergeschikt onderdeel geworden.

Foto 3 laat de vleugeltekening zien die in de standaard staat omschreven en die verloren gaat als we te donkere vogels blijven kweken.

Foto 4 laat een warmbruine vogel zien met een iets te brede vleugelbalk en te weinig vleugeltekening. De flank zou nog iets egaler warmbruin van kleur kunnen.

Selectief kweken

Moeten we een stapje terug doen wat de diepte van de buikvlek betreft? Ik denk het niet, de standaard is een ideaalomschrijving die in de loop van de jaren door veelvuldige kweek qua inzicht en mogelijkheden aangepast zal worden. We moeten ervoor waken dat bepaalde onderdelen niet verloren gaan en dus selectief blijven kweken met als richtlijn de standaard-eisen die op de site van de N.B.V.V. zijn te downloaden. <

> van de melanineconcentratie in de buik veroorzaakt, welke zo optimaal mogelijk getoond dient te worden. Dit wil zeggen dat de buik zo diep mogelijk zwartbruin van kleur dient te zijn. Een minder diepe buikkleur of zelfs het tonen van een minimale grijze waas is fout. De overgang van de zwartbruine buik naar de warm donker beigebruine borstkleur dient strak te zijn, een geleidelijke overgang is fout. In de flanken zal de pigmenttoename aan het uiteinde van de veren vaak niet optimaal zijn. Het niet volledig doorgekleurd zijn heeft tot gevolg, dat het lijkt of de flanken een heel fijne flanktekening tonen. Vooral nog kan hier enige clementie getoond worden. De voorkeur gaat echter uit naar een egaal gekleurde flank.

Het is en blijft moeilijk om een balans te vinden tussen een zo diep mogelijke zwartbruine buikvlek en een warmbruine lichaamskleur. Hier verschillen de meningen nogal. Wat de één mooi

vindt, vindt de ander lelijk, zullen we maar denken.

Door te donkere vogels aan elkaar te blijven paren, zal op den duur ook bij de mutatiecombinaties met de donkerbuikfactor (zoals de veel gekweekte combinaties gaat, opaal en bruin) leiden tot vogels die te koud van kleur zijn en die dan in twee rubrieken bestraft worden. Behalve bij kleur en kleurregelmaat, bij een te ver uitlopende buikvlek ook bij tekening. Zitten we daar op te wachten? Ik denk het niet. Veel liefhebbers denken dat de buikvlek zwart dient te zijn, in de standaard staat echter duidelijk omschreven zwartbruin. Het streven zal blijven een zo diep mogelijk zwartbruine buikvlek en een zo warm mogelijke lichaamskleur. Als je bijgaande foto 1 en 2 bekijkt, zie je dat de flank-, buik- en rugdekkeur nog maar weinig strakke afscheiding laten zien maar bijna vloeiend in elkaar overlopen.

BONDSMEDEDELINGEN JUNI 2015

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING TROPISCHE VOGELS EN PARKIETEN

D. Schout uit Etten-Leur en H. Tolenaar uit Papendrecht zijn m.i.v. 1-5-2015 gestopt als keurmeester.

ZANG

M. Pardo del Rio uit Zijderveld is m.i.v. 1-5-2015 gestopt als keurmeester.

DISTRICT GRONINGEN

De heren Kamst en Kort waren beiden 50 jaar lid bij VV De Vogelvriend in Ter Apel. Alle twee zijn ze nog steeds erg actief met de vogels. Dhr. Kamst is in het verleden secretaris geweest. Dhr. R. Kort is een behoorlijk aantal jaren penningmeester geweest. Beiden zijn t.b.v. de tentoonstelling werker van het eerste uur geweest en doen dit tot nog toe nog steeds.

DISTRICT ZEELAND

Tijdens de vergadering van VV "De Nachtegaal - Domburg e.o." werd Dhr. C. van de Woestijne (rechts op de

foto) door districtsvoorzitter Leo Quist gehuldigd wegens zijn 50-jarig lidmaatschap.

DISTRICT DRENTHÉ

Op de jaarvergadering van afd.

Tropenpracht (B35) te Beilen ontving de heer H. Kiers naast mooie cadeaus de speld voor het 50 jarig lidmaatschap van de NBvV. Op de foto het stralende echtpaar Kiers (links) met district secretaris Harm de Roo (rechts).

KONINKLIJKE ONDSCHIEDINGEN

Op vrijdag 24 april jl. ontvingen een aantal bondsleden een Koninklijke Onderscheiding. Bondsvoorzitter Henk van Hout en Bondsraadslid Piet Onderdelinden werden (o.m. wegens hun grote

verdiensten binnen de vogelsport) benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Ook Dhr. Constant van Santen (oud secretaris van COM-Mondial) werd benoemd tot Ridder.

3

**KONINKLIJKE
ONDSCHIEDINGEN**

De heer Van Binsbergen is al 42 jaar onafgebroken penningmeester van de vogelvereniging "Ochtense Vogelliefhebbers" en werd benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

JUBILARISSEN 25 JAAR:

J. Boef, Middelharnis (B49);
G. Hollemans, W. Hut, S. Luis en
S. Tobbe, afd. Haulerwijk (H90).

JUBILARISSEN 40 JAAR:

A. Driessen, afd. Munstergeleen 1
(M08); J. Zachariasse, afd. Domburg
(D21).

JUBILARISSEN 50 JAAR:

P. Kamst en R. Kort, afd. Ter Apel
(T06); C. van de Woestijne,
afd. Domburg (D21).

OVERLEDENEN

P. Scholte uit Zuidlaren was bestuurslid van V.V. "Zang en Kweeklust",
afd. Hoogezand/Sappemeer (H32).

R. Satter, Bruinisse (B49); **A. J. J. Savelberg**, Valkenburg ad Geul (K14);
J.W. A. van der Meer, Roelofarendsveen (R14); **H.J.M. Fransman**,
Mariaheide (V11); **W. van Wijk**, Hilversum (S03);
J. Welten, Gemert (G09); **H.C.H.M. van Slijpe**, Bemelen (E22);
G. Houben, Elsloo (E37); **P. Scholte**, Zuidlaren (M36);
H.M.M. van Vught, Soest (S03).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van
hun verlies.

Op 13 april kregen we het trieste bericht dat ons lid

Jacques Savelberg

was overleden.

Jacques was ruim 25 jaar lid en een goede
penningmeester van onze vereniging.
Hij wist op goede wijze de knip op de beurs te
houden, maar helaas heeft hij zijn jubileum niet
mogen vieren. Aan Jacques verliezen wij een
goede vriend, kameraad en trouw lid.

Wij wensen Jeanny, kinderen en kleinkinderen
heel veel sterkte met dit groot verlies

**Namens bestuur en leden
De Vogelvrienden Kunrade**

Op 8 april bereikte ons het
droevige bericht dat ons
zeer gewaardeerde bestuurslid

Ton van Beek

na een kortstondige ziekte is overleden.
Wij danken Ton voor zijn betrokkenheid, vriendschap
en inzet voor onze vereniging.

Wij wensen de familie veel kracht en steun toe.

**Namens bestuur en leden
Vogelvreugd Olst - Diepenveen**

Engels: Black siskin
Duits: Schwartzzeisig
Geen ondersoorten.

Beschrijving

De zwarte sijs heeft een lengte van 12-13 cm., een vleugelwijdte van 13 cm en een gewicht van 15 – 17 gram. Het volwassen mannetje heeft glanzend zwarte veren met een felgele onderbuik en onderstaart. Ook de gevorkte staart heeft aan de basis gele veren. Op de vleugels zien we geel getipte grote dekveren en hebben de slagpennen een brede gele basis. Dit laatste is minder op de secundaire pennen.

De snavel is hoornkleurig, maar bovenop donkerder. De ogen zijn zwart. Benen en voeten zijn zwart-bruin.

De kleur van de pop is vergelijkbaar, maar ze heeft iets bruinere bovendelen en bleker geel op de vleugels. Het geel op de grote dekveren is smaller. Op de buik is het geel variabel en vaak uitgebreider, soms naar de keel, met

bruine of zwartachtige vlekken op de borst en flanken.

De jongen lijken op de pop met een wat meer bruin in het verenkleed. De slagpennen en staartveren hebben een lichtgele basis.

Habitat

De zwarte sijs komt voor in Argentinië, Bolivia, Chili en Peru – meestal op hoogten tussen 3.000 en 4.000 meter (zie kaartje). De vogel heeft een voorkeur voor de ruigere gebieden op de rotsachtige hellingen en in de ravijnen van de hoge Andes. Plaatselijk komt hij ook voor in heuvels met verspreide vegetatie, bosranden en struiken.

Gedrag

De zwarte sijs voedt zich voornamelijk met zaden van laagblijvende planten en struiken, soms ook met insecten. De vogels foerageren in paren of kleine groepen op de grond en in lage vegetatie. Buiten het broedseizoen verzamelen ze zich in grotere vluchten – ook met andere soorten.

De voortplanting vindt plaats na het regenseizoen, wanneer de favoriete zaden beschikbaar zijn. Deze soort broedt in kolonies, waarbinnen elk paar echter wel fel het eigen kleine territorium rondom het eigen nest verdedigt.

Het vrouwtje legt 3 tot 4 blauwachtig-witte eieren, soms met grijze vlekken. Ze broedt alleen en de eieren komen na ongeveer 12 dagen uit. De jongen worden door beide ouders met insecten gevoed. Ze ongeveer twee weken na het uitkomen vliegen ze uit en blijven dan in familiegroep. Deze soort produceert meestal slechts een broedsel per seizoen.

Status in het wild

De IUCN-status is van de zwarte sijs is "niet bedreigd". De populatie is nog niet gekwantificeerd, maar deze soort wordt beschreven als "plaatselijk vrij algemeen voorkomend".

Avicultuur

De zwarte sijs wordt slechts in bescheiden mate door liefhebbers gehouden. In Nederland door enkele leden van de Werkgroep Amerikaanse Sijzen – een speciaalclub van de NBvV.

Het perfecte cadeau voor Vader & Vogels!

feedR & breedR

Terwijl het dakje blijft hangen draait u met één simpele handbeweging de onderzijde los om de voeder bij te vullen, een blik te werpen in het vogelhuisje of na het nestelen het huisje schoon te maken!

SingingFriend®

Bekijk de geheel vernieuwde website op:
www.singingfriend.com

Kijk voor nog meer leuke Vaderdag cadeau ideeën op de geheel vernieuwde Fauna website!

www.faunabirdproducts.com

Fauna favoriet!

Fauna is gespecialiseerd in benodigdheden voor vogels, vogelkweek en volières. Binnen de vogelwereld is Fauna dan ook een gerespecteerde naam die staat voor goede en kwalitatief hoogwaardige producten.

Kijk op onze website voor het complete assortiment en vraag ernaar bij uw groothandel/winkelier.

www.faunabirdproducts.com

MUTA-VIT

Voor een snelle rui,
glanzend verenkleed
en een huid in
TOPCONDITIE!

Om uw vogel perfect door de rui te helpen raden we u **MUTA-VIT** aan.

MUTA-VIT is een vitaminepreparaat verrijkt met zwavelhoudende aminozuren en biotine die essentieel zijn voor de aanmaak van keratine: de belangrijkste bouwstof voor de veren.

 VERSELE-LAGA

www.versele-laga.com